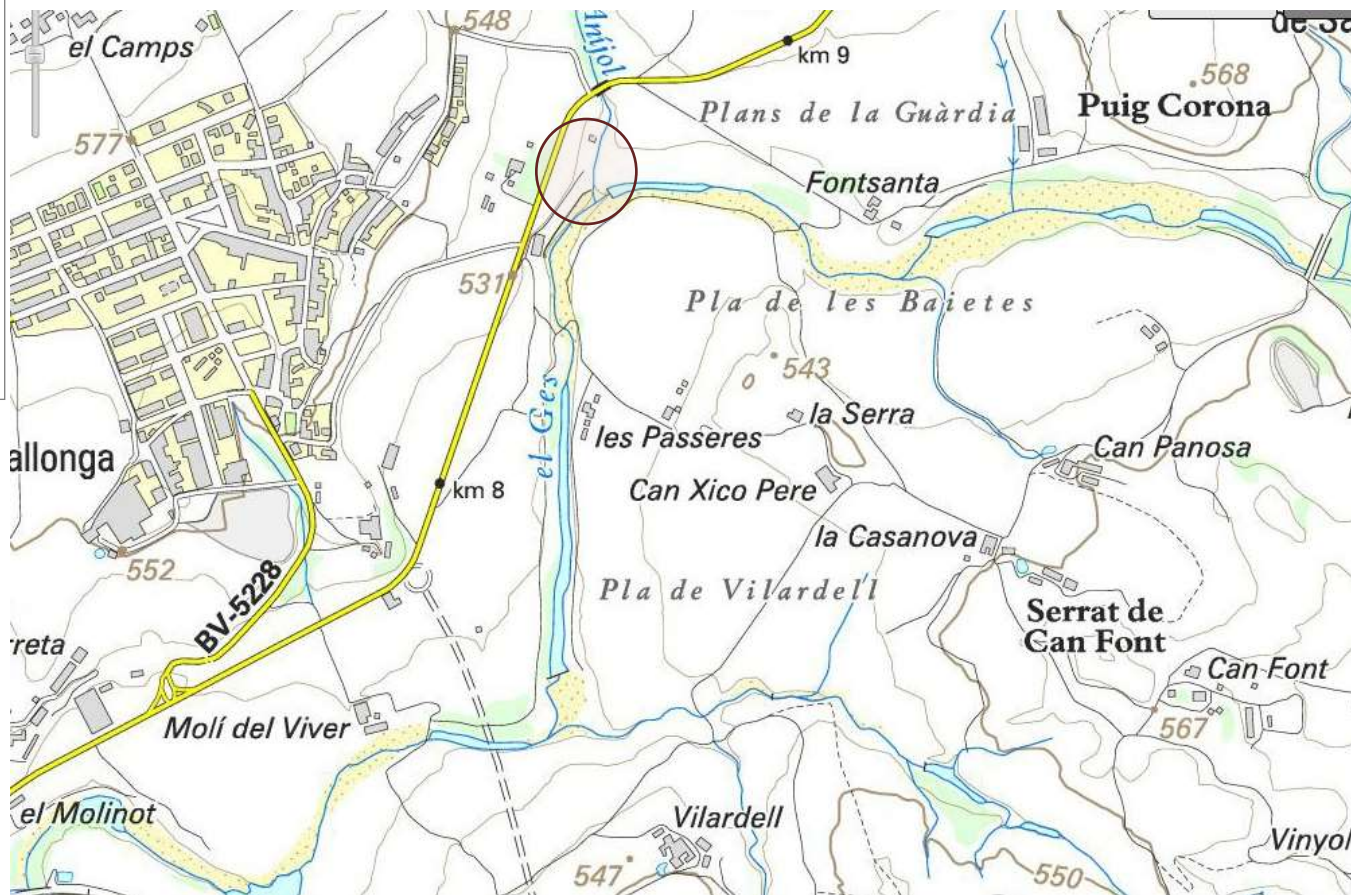

enominació	Aqüeducte de l'Anijol	U.T.M.	X= 440372	Y= 4657235
Època	XIX	Situació	dreta de la crta. de Torelló a Sant Pere de Torelló	
Estil	ARQUITECTURA FUNCIONAL		BV-5224	Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani popular			
Tipologia	ARQUITECTÓNJCA	Titularitat	Privada	
Protecció patrimonial : BPU				
Protecció de l'entorn				

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	SH
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA- INDUSTRIAL
Elements	Tot el conjunt
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

L'estructura actual comprèn almenys dues etapes constructives diferents, que probablement es corresponen a la reconstrucció efectuada després de l'aiguat que va emportar-se el molí contigu. La part més antiga està situada al costat de migdia i consta de cinc arcs de mig punt ceràmics que es recolzen sobre pilars. El pilar de l'ull central està reforçat amb un esperó fet de carreus. El parament dels murs és de maçoneria i els arcs i la barana del primer tauler són ceràmics. En fer-se més alt el pont, es va construir una paret de maçoneria i una barana acabada amb una imbricació ceràmica. Al costat de tramuntana hi trobem la part reconstruïda, amb tres arcs escarsers ceràmics de majors dimensions. El parament dels murs en aquest tram és de còdols lligats amb morter. La part per on circulava l'aigua es troba aïllada amb formigó.

NOTÍCIES

Situada a la dreta de la crta. de Torelló a Sant Pere de Torelló BV-5224

L'aqüeducte de l'Aníjol està situat al torrent de l'Aníjol, prop de la seva desembocadura al riu Ges.

L'aqüeducte de l'Aníjol formava part del molí del Mas Andreu, que va endur-se l'aiguat de l'any 1940. Fins aleshores, l'aigua del riu Ges era desviada a través d'una resclosa, que avui encara existeix, des d'on es conduïa l'aigua, passant per un rec i per l'aqüeducte, fins al molí del Mas Andreu. Segons un testimoni gràfic de principi del segle XX, el molí constava de dos edificis i un cos en forma de torre, situat al costat de l'aqüeducte, des d'on probablement es distribuïa l'aigua. En aquest també es constata que l'estructura va ser ampliada posteriorment

MOTIUS

Aquest conjunt té un alt valor històric i patrimonial .

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada.
Entorn	

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Sanejar l'entorn.
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO INTEGRAL

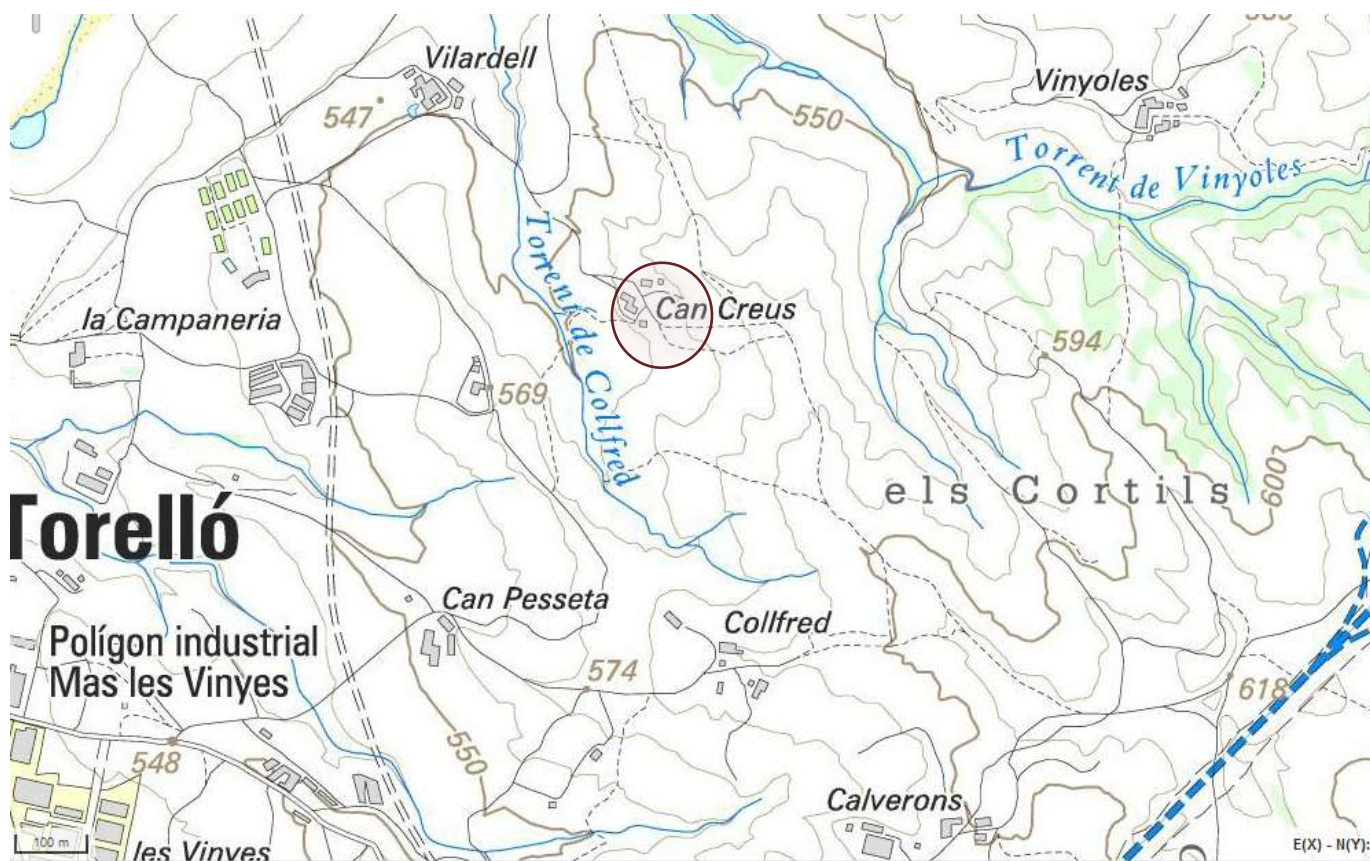
USOS

Original	Aqüeducte
Actual	Aqüeducte
Permès	Aqüeducte

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per la Sra. Marta Lloret Blackburn

enominació	Can Creus	U.T.M.	X= 440776	Y= 4655905
Època	XIX	Situació	Els Cortills	
Estil	ARQUITECTURA POPULAR		Sant Vicenç de Torelló	
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada	
Protecció patrimonial : BPU				
Protecció de l'entorn				

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 19
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat de voltes

Elements

Restauracions efectuades

DESCRIPCIÓ

La masia de Can Creus està situada a l'extrem de migdia del terme municipal, a la partida coneguda com els Cortils. És un edifici aïllat de planta rectangular i tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. A l'eix central s'hi obre el portal d'accés, amb llinda de fusta i brancals ceràmics. Al seu voltant s'hi distribueixen aleatòriament finestres d'arc pla arrebossat. A la façana lateral, orientada a xaloc, i a la façana posterior hi ha adossats annexes moderns, essent el segon superior en alçada que el volum principal. El ràfec està acabat amb cabirons. El revestiment dels murs es manté arrebossat.

NOTÍCIES

Situada a la dreta de la crta. de Torelló a Sant Pere de Torelló BV-5224 al Km. 7,9, just abans de la rotonda per agafar la variant de Sant Vicenç de Torelló a Torelló. L'accés és fàcil, l'entorn immediat i proper està en bon estat.

No obstant està afectada pel domini públic de carreteres, que en cas d'una ampliació del vial la podrà enderrocar.

No s'han localitzat referències històriques d'aquesta casa, tot i que per les seves característiques constructives hem de situar els seus orígens durant la primera meitat del segle XX.

MOTIUS

Aquest edifici té un alt valor històric i patrimonial .

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt format per l'edifici i la torre..
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada.
Entorn	

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Arrebossat i repas teulada
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ i, eliminació edificacions agràries annexes

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia-residencial

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per la Sra. Marta Lloret Blackburn

Denominació	Can Vilardell	U.T.M.	X= 440039 Y= 4656406
Època	XIX	Situació	finca de Vilardell
Estil	ARQUITECTURA POPULAR		Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani, popular		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada
Protecció patrimonial : BPU			
Protecció de l'entorn cap			

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	
Conservació	Mal estat-runers

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	-----
Interior	-----
Elements	
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

El molí del Viver estava situat sobre el riu Ges, a migdia del nucli de Sant Vicenç. Actualment només se'n conserven dos murs formant angle, d'una alçada d'uns dos metres. A la part de llevant s'hi observen dues obertures, una d'arc pla arrebossat i l'altra amb llinda de fusta. Al seu costat hi ha les restes d'unes escales exteriors adossades en paral·lel al mur. El parament dels murs és de pedra lligada amb morter, on s'observen restes de l'arrebossat original. A poca distància aigües amunt s'hi conserva la resclosa i el rec que hi conduïa l'aigua.

NOTÍCIES

El molí del Viver formava part de la propietat de la casa pairal dels Viver. El va fer construir l'any 1821 Manuel Viver, qui va comprar les moles i útils corresponents del molí d'en Sala de Torelló. Un cop construït, el propietari del molí de la Malianta, situat aigües avall, va presentar una al·legació per la construcció del nou molí, tot exposant que aquest tram d'aigua s'havia adjudicat al seu molí. En resposta, van presentar un informe al municipi de Sant Vicenç on es constata la seva utilitat pública i que la quantitat d'aigua que necessita és poc significativa. El molí constava de tres volums adossats, els dels extrems de planta baixa, pis i golfes i el central de planta i pis. Les cobertes eren a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. En el volum central hi havia situada una xemeneia quadrangular. Va ser enderrocat fa pocs anys a causa del mal estat de conservació que presentava, tot i que encara se'n conserva la resclosa i una part del rec.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	cap

INTERVENCIONS

Necessàries :	Sanejament entorn
Proposades	Consolidació
Actuacions permeses	CONSERVACIO PARCIAL

USOS

Original	Molí
Actual	Molí
Permès	Restes

BIBLIOGRAFIA

Ruta per les masies de la Vall del Ges. Museu de la Torneria. 2010 [inèdit].
 SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gráficas Marina
 Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Resclosa de Can Vilardell	U.T.M.	X= 440325 Y= 4656473
Època	XIX	Situació	finca de Vilardell
Estil	ARQUITECTURA CIVIL		Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani, popular		
Tipologia	ARQUITECTONICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	SH
Conservació	Regular

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA (OBRA CIVIL)
Elements	Resclosa
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

La resclosa del molí del Viver està situada al riu Ges, abans de la confluència amb el torrent de Vinyoles. És una estructura perpendicular al riu, feta de còdols lligats amb morter i reforçat a la part externa amb posts de fusta verticals. A l'extrem de ponent hi ha les restes del bagant, que permetia desviar l'aigua cap al rec. Al seu costat hi ha unes escaletes.

NOTÍCIES

La resclosa portava aigua al molí del Viver, que formava part de la propietat de la casa pairal dels Viver. El va fer construir l'any 1821 Manuel Viver, qui va comprar les moles i útils corresponents del molí d'en Sala de Torelló. Suposem que de forma simultània es va construir la resclosa que havia de conduir les aigües del Ges fins al molí, a través d'un rec. Un cop construït el molí i la resclosa, el propietari del molí de la Malianta, situat aigües avall, va presentar una al·legació tot exposant que aquest tram d'aigua s'havia adjudicat al seu molí. En resposta, van presentar un informe al municipi de Sant Vicenç on es constata la seva utilitat pública i que la quantitat d'aigua que necessita és poc significativa. El molí constava de tres volums adossats, els dels extrems de planta baixa, pis i golfes i el central de planta i pis. Les cobertes eren a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. En el volum central hi havia situada una xemeneia quadrangular. Va ser enderrocat fa pocs anys a causa del mal estat de conservació que presentava, pel que només se'n conserva la resclosa i part del rec.

MOTIUS

Aquesta obra civil té valor històric i patrimonial .

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ

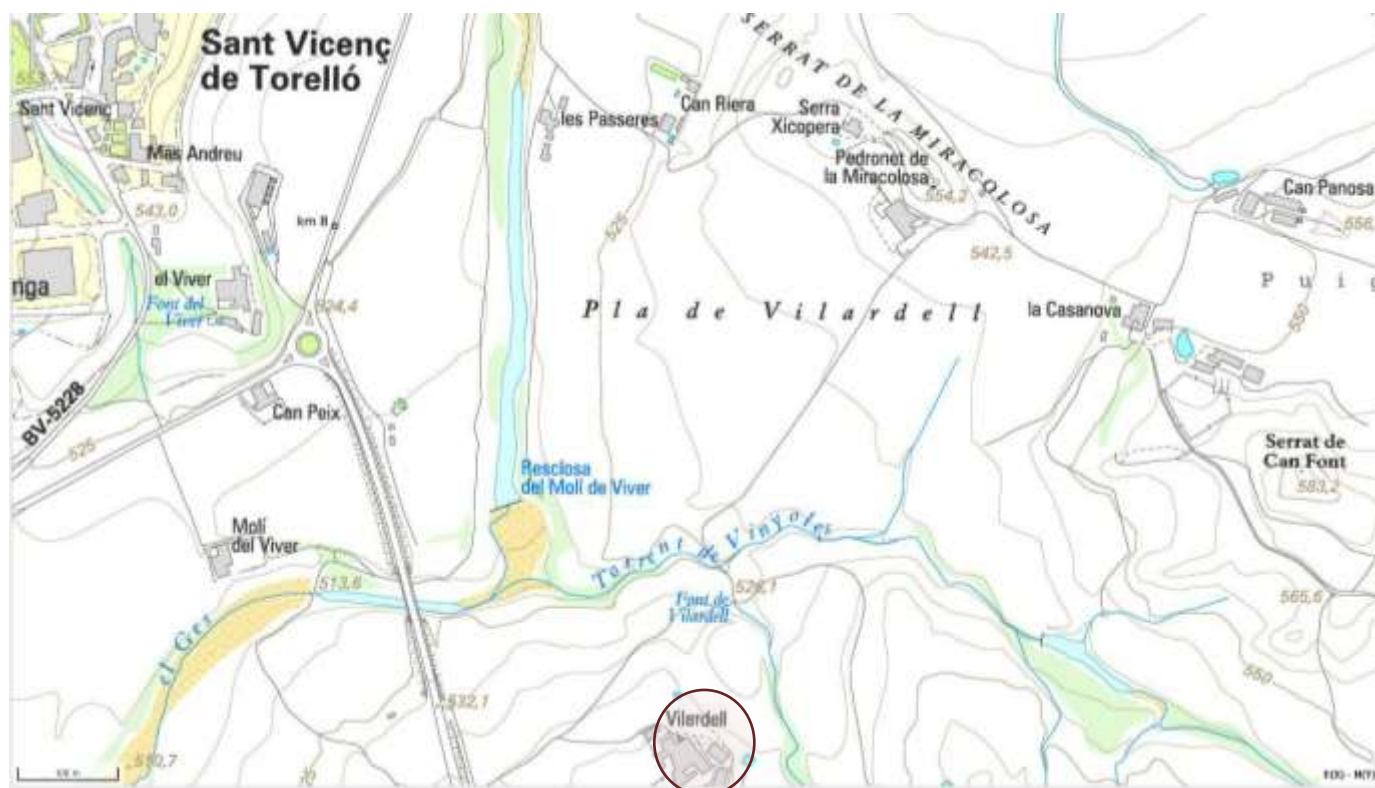
USOS

Original	Industrial
Actual	Industrial
Permès	Industrial

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Can Vilardell	U.T.M.	X= 440494 Y= 4656234
Època	XVI-XX	Situació	Camí de Vilardell
Estil	ARQUITECTURA POPULAR Modern, contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÒNICA-ARQUEOLÒGICA	Titularitat	Privada
Protecció patrimonial : BPU			
Protecció de l'entorn AEAP			

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 10
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÒNICA-ARQUEOLÒGICA
Façanes	Arrebossades, dintell i brancals de pedra treballats
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Arcada façana principal, brancals i llindes de pedra treballats
Restauracions efectuades	Coberta

DESCRIPCIÓ

La masia de Vilardell està situada a la part de xaloc del terme municipal. És un edifici de planta rectangular constituïda per diversos cossos superposats. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. L'accés actual es troba orientat a la façana sud, tot i que es troba tapat d'estructures precàries de fusta i uralita. El primer i el segon nivell s'obren amb una galeria horitzontal de tres pòrtics d'arc carpanell arrebossats, tot i que la del primer pis està tapiada i reoberta amb finestres d'arc pla arrebossat. A l'actual façana posterior s'hi conserva un portal d'arc escarser de pedra carejada, sobre el qual hi ha un finestral d'arc pla arrebossat amb sortida a un balcó de baranes forjades. A banda i banda del portal hi ha adossats annexes agrícoles. La façana de ponent consta d'unes escales exteriors de pedra que condueixen al primer nivell, on hi ha un portal d'arc pla de pedra carejada. D'aquesta façana hem de destacar un finestral d'arc pla de pedra carejada que incorpora motllures lineals, a més d'un finestral d'arc pla de pedra carejada amb una creu gravada en un dels brancals. Davant d'aquest cos hi ha un altre annex agrícola, que conserva una porta amb llinda de fusta amb l'any "1854" inscrit. A continuació d'aquest cos en direcció a migdia n'hi ha un altre de dos nivells d'alçat. A la façana de llevant hi ha diverses finestres d'arc pla arrebossat i una de pedra carejada amb motllura conopial. Davant d'aquesta trobem un altre annex que comunica amb la planta baixa de la casa. La resta de naus que envolten la casa són de construcció moderna. El revestiment dels murs es manté arrebossat.

NOTÍCIES

Els orígens d'aquest mas es podrien remuntar al període medieval, ja que durant el segle XIII ja existia a Sant Vicenç dues masies anomenades Vilardell sobirà i Vilardell jussà (SOLÀ, 1948: 124). El Consell format pels súbdits del castell de Torelló i d'Orís es van congregar l'any 1280, entre els que hi figuren Pere de Vilardell de Dalt i Pere de Vilardell de Baix. En una congregació posterior de les tres parròquies, per tal de reconciliar-se amb el batlle Jaume de la Coromina, torna a esmentar-se un tal Bernat de Vilardell. El mas consta en un capbreu de l'any 1391 en motiu de la seva venda (document de Arxiu Moja, custodiat a l'Arxiu Històric de la Biblioteca de Catalunya). En el fogatge de l'any 1360 de Sant Vicenç de Torelló hi consta el Mas den Ramón de Vilardell. Algunes fonts apunten que el mas Vilardell havia estat casa alodial de Sant Pere de Torelló. En el fogatge de l'any 1553 apareix novament esmentat, aquest cop amb Miquel Vilardell com a propietari. El mas tenia una teuleria pròpia, d'on va sortir l'obra cuita necessària per la construcció de l'església de Sant Feliu de Torelló, quan hi residia Gabriel Vilardell. Es tractava d'un mas important, ja que dins la propietat, a part de la teuleria, hi havia quatre masoveries. Sembla que patí un incendi i va haver de reconstruir-se parcialment. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Eudalt Font, que també posseïa el Mas Xisquet.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	AEAP. És considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenen que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat. Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderrocs s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

INTERVENCIIONS

Necessàries : Cap

Proposades Conservació edifici

Actuacions permeses Rehabilitació integral, eliminació edificacions agràries annexes

USOS

Original Mas

Actual Masia

Permès Masia

BIBLIOGRAFIA

GINEBRA, R. (2005). "Els focs de jurisdicció eclesiàstica i el procés de recaptació del fogatge a Osona el 1360", AUSA. Vol. XXII. Vic: Patronat d'Estudis Osonencs..

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

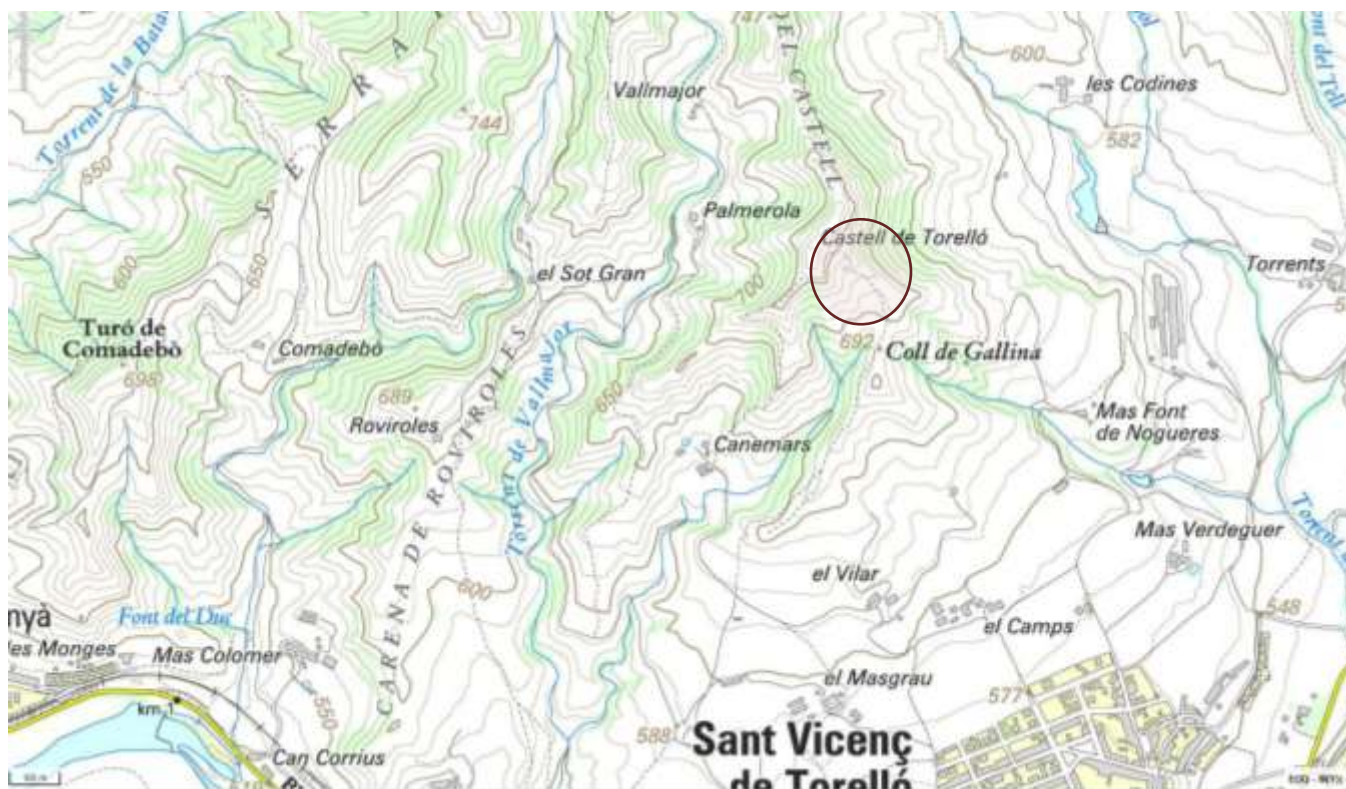
Pergamins de la Cúria del Castell de Torelló (de l'any 1381 al 1416). Torelló: Publicacions de l'Associació d'Estudis Torellonencs (1988).

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gráficas Marina.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Castell Dde Torelló	U.T.M.	X= 439248 Y= 4658212
Època	VIII-XI	Situació	Turó del Castell
Estil	CLÀSSIC		Sant Vicenç de Torelló
	Medieval, romànic		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA-ARQUEOLÓGICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BCIN (R-I-51-5683)**

Protecció de l'entorn **AEAP**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	
Conservació	Regular

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA (- ARQUEOLÓGICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

Del castell només en resta la base d'una torre rodona amb aparell de carreus de pedra ben escairats i tallats units amb argamassa, consolidada en diverses ocasions, i els encaixos a la roca de les estructures que l'envolten. Conserva una alçada de 5'50 m, amb murs de dos metres de guix, que li donen un diàmetre exterior de 6 m i interior de 2 m escassos.

És un castell roquer constituït per una torre de defensa i un aljub o cisterna, que es trobaven dins un recinte que ocupava tot el cim rocós del penyal. La torre es situa al nord del mateix, és de planta circular i està feta de petits carreus escairats disposats en filades regulars. A la cara de tramuntana presenta un forat a la base, que permet accedir al seu interior. El mur assoleix una amplada d'uns dos metres. La part de migdia ha estat reconstruïda modernament. Tant el parament de la torre com el seu entorn presenten forats on hi anava fixada l'estructura de fusta i els empostissats que configuraven el castell. A l'extrem de migdia del penyal hi ha l'aljub, que es troba tallat de la roca. És de planta rectangular i està cobert de bardisses. Tot el penyal estava protegit per una muralla, feta de pedra lligada amb morter, de la qual en queden algunes restes, especialment a la part de llevant.

NOTÍCIES

El primer document sobre el Castell de Torelló data de 881, però possiblement els seus orígens siguin anteriors, vers el 798. Al començament fou possessió dels Comtes de Barcelona-Osona, que entre 1017 i 1030 l'infeudaven als comtes de Besalú. Entre 1071 i 1082 fou infeudat a la família Montcada fins el 1309 que el comte de Barcelona el recuperà. Fou venut el 1347 a Pere de Milany, castlà en època dels Montcada. El 1351 fou venut als Cabrera, família que dominà el castell fins el 1820. Fou aterrat per ordre del Marquès de Tarifa, virrei de Catalunya, el 1554, moment en que deixà d'existir com a fortalesa, però continuà essent el centre de la jurisdicció territorial, donant nom a les tres principals poblacions del seu antic terme: Sant Feliu de Torelló, Sant Pere de Torelló i Sant Vicenç de Torelló.

El castell estava format per una muralla que envoltava la bancada de roca marga que corona el puig, que actualment ha desaparegut: només resten vestigis del seu fonament. Dintre del recinte murallat, al qual s'arribava per un únic i ben defensat portal, hi havia una cisterna cavada a la roca, encara visible, la torre i algunes dependències secundàries o simples cabanes per aixopugar-se els defensors del castell i per a guardar-hi les eines i armes.

Aquestes edificacions, llevat de la torre, han desaparegut i només s'endevinen pels colts fets a la roca, en els quals es fixaven estakes de roure que subjectaven els murs al sòl. La torre, com a única part avui visible és de planta circular. La torre no tenia cap porta al pis inferior, només una portella al primer pis, a la qual s'accedia per una escala llevadissa de fusta. Al castell de Torelló no hi varen residir els seus senyors. Només en temps de guerra, s'hi estava el castlà o cavaller que el guardava, amb els homes que el defensaven.

El 28 de març de 1463 els consellers de Vic proposaren l'enderrocament del Castell. Carreras i Candi explica que el Castell havia vingut a terra en els grans terratrèmols dels pobles del Ter a l'any 1427. En començar la guerra (de la Generalitat contra Joan II) alguns pagesos afectes al principat l'habitaren. Després fou ocupat pels remences. El 1554 fou aterrat per ordre del Pedro Afán Enríquez de Ribera Marques de Tarifa, virrei del Principat i deixà de ser fortalesa i refugi per als bandolers. El setembre de 1767 un huracà abatí i s'endugué part del que restava del castell. Avui només es conserva la torre circular.

MOTIUS

Aquest edifici té ALT valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada

Entorn AEAP. Protecció de l'entorn i del subsòl.

Es considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenent que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat.

Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderrocs s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

INTERVENCIONS

Necessàries : Estudi de camp

Proposades Protecció i senyalització

Actuacions permeses INTEGRAL

USOS

Original Castell

Actual Jaciment

Permès Cultural

BIBLIOGRAFIA

Cadastre de rústica. Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló.

Pladevall, A.; Vinyeta, R: "La Vall de Torelló", Torelló, Edt. Celblau, 1979

Fortià Solà: "Història de Torelló", I, (Barcelona 1947)

Pablo Parassols i Pi: "San Felio de Torelló, la Virgen de ocaprebera y San Fortián" (Barcelona, 1876)

"Els Castells Catalans", IV (Barcelona, 1973), pàg. 942-954

Pladevall, A: "El comtat d'Osona al mig segle XIV (Barcelona, 1972)

Programa de Festes La Vall del Ges: Torelló: Sant Vicenç, Sant Pere, pàg. 22.

MASFERRER, J.M. (1979). Sant Vicenç de Torelló [inèdit]

PLADEVALL, A.; VINYETA, R. (1979). La Vall de Torelló. Geografia i història. Torelló: Editorial Celblau.

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. I. Barcelona: Gráficas Marina.

THOMASSA DE SUBIRÀ, L. (1963). La Vall de Torelló. Barcelona: Selecta.

VIGUÉ, J., dir. (1984). Catalunya Romànica. Osona II, vol. III. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Mas Almaric	U.T.M.	X= 439655 Y= 4656620
Època	XVIII-XX	Situació	El Jolis
Estil	BARROC		Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani, popular		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 12
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	Rehabilitada

DESCRIPCIÓ

La masia del Jolis està situada a gregal del Serrat de Puig-robí, prop de la Colònia de Vila-seca. El mas està constituït per tres habitatges, entre els quals hi ha l'edifici principal, la masoveria i una petita casa coneguda com la Cabanyeta. El primer consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. El frontis està obert amb un gran portal de factura moderna i un petit portal d'arc pla arrebossat. Sobre d'aquest hi ha una llinda de pedra on hi ha gravada una creu de malta i dues moles, entre d'altres figures. Al primer pis hi ha un finestral d'arc pla de pedra carejada amb l'intradós motllurat i la llinda inscrita amb l'any "1709" i "AVE MARIA" amb una orla intercalada, on hi ha representat un cor amb tres sagetes a cada costat i una creu a sobre. El finestral té sortida a un balcó de baranes forjades. La part de llevant del frontis queda tapada per un cos perpendicular afegit en a mitjans del segle XX, de dos nivells d'alçat i coberta a tres vessants. Al primer pis s'obre a les tres façanes amb una galeria horitzontal amb pòrtics d'arc rebaixat arrebossat. La galeria té accés per una escala exterior adossada a migdia. A la façana de llevant del volum principal en destaquen dues finestres d'arc pla de pedra carejada, una de les quals incorpora la data "1780". La masoveria es troba adossada a la façana de ponent, consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. S'hi accedeix per la façana de migdia per un portal amb llinda de fusta i brancals de pedra que es troba descentrat. La resta d'obertures d'aquest volum són d'arc pla arrebossat, excepte una finestra d'arc pla de pedra carejada que hi ha sobre el portal. A pocs metres a la façana de garbí trobem el tercer volum, de planta baixa i pis i la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les obertures són totes d'arc pla arrebossat. Davant de la façana principal i posterior hi ha un cobert agropecuari modern. A la façana de ponent també s'hi ha adossat un cos modern d'obra vista. El parament dels murs de tots tres volums és de tàpia amb alguns trams de pedra lligada amb morter i estan revestits amb morter.

NOTÍCIES

Durant el període medieval, la casa Cabrera posseïa l'alou del mas Joli de Sant Vicenç (SOLÀ, 1948: 168). Més endavant, en el fogatge de l'any 1553 hi torna a constar la casa, quan era habitada per Feliu Joli. L'any 1658 el propietari de la casa, Joan Jolis, va ser batlle de Sant Vicenç. Un any més tard, en el context de la Guerra dels Segadors, es coneix que van anar a buscar palla al mas Jolis perquè no n'hi havia a Torelló. El cognom Jolis es va perdre a finals del segle XIX. En aquesta casa hi van néixer personalitats destacades, tals com escriptors, professors, gravadors, industrials del tèxtil, comerciants, etc. Algunes fonts apunten que durant uns anys va pertànyer als Almeda-Alamany, amos de la colònia Vila-seca. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Francisco Jolis, la propietat del qual limita amb la de Can Vilaseca. L'any 1923, el propietari del mas va donar la pedra provinent del Jolis per a la restauració del Santuari de Rocaprebera de Torelló

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	Cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO PARCIAL

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gráficas Marina.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	El Molinot	U.T.M.	X= 439456 Y= 466256
Època	XIX	Situació	BV-5224 km 7,2
Estil	ARQUITECTURA POPULAR		Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani, historicista, popular		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 18
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat

Elements

Restauracions efectuades

DESCRIPCIÓ

L'edifici del Molinot està situat a la riba del Ges, a peu de la carretera de Torelló a Sant Pere. És un edifici constituït per dos volums superposats, construïts aprofitant el desnivell del terreny. El primer volum consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Les obertures són totes d'arc pla arrebossat, de les quals les superiors de la façana lateral de migdia estan emmarcades amb motllures. El frontis queda parcialment tapat per un cobert de dos nivells d'alçat, habilitat com a terrassa transitable al pis superior. El segon volum està adossat a la façana de tramuntana i es prolonga per llevant. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. A la façana de migdia presenta un finestral i un portal d'arc rebaixat ceràmic, el darrer dels quals permet accedir a la terrassa del primer volum. A la façana de llevant trobem dues finestres conopials de pedra, sota les que comença un cos modern de maó, d'un sol nivell d'alçat, adossat de forma paral·lela. A la façana de tramuntana hi ha dos finestrals d'arc carpanell ceràmic, un d'ells geminat amb columneta central. La façana de ponent dels dos volums està anivellada amb la carretera, quedant a l'alçada del pis superior, i presenta un tractament diferenciat de la resta de la construcció. El primer volum té les obertures d'arc pla arrebossat i està rematat amb un petit capcer quadrangular. El segon volum té un gran portal d'arc de mig punt adovellat, on s'hi conserva una inscripció pintada: "JOSE SUBIÑA". En un costat del portal hi ha una finestra d'arc de mig punt de pedra i a l'altre una finestra d'arc primitiu de pedra. Aquest cos queda rematat per un capcer semicircular. L'acabat exterior del primer volum es manté arrebossat, mentre que el segon és de pedra vista. A la part de ponent tots dos es troben arrebossats amb pòrtland. Al costat de migdia hi transcorre el rec que prové de la masia de Joanet de Pujols, que més endavant desaigua al riu Ges.

NOTÍCIES

En els amirallaments de l'any 1856 hi consta el molí dit d'Amalrich, que limita amb les finques de l'Amalrich, el Viver, el rec de Malianta, el terme de Sant Feliu de Torelló i el camí de la serra d'en Jolis. Per la seva situació, sembla que aquest molí es podria correspondre amb l'actual edifici del Molinot.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	Cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	CONSERVACIÓ edifici
Actuacions permeses	Rehabilitació integral

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

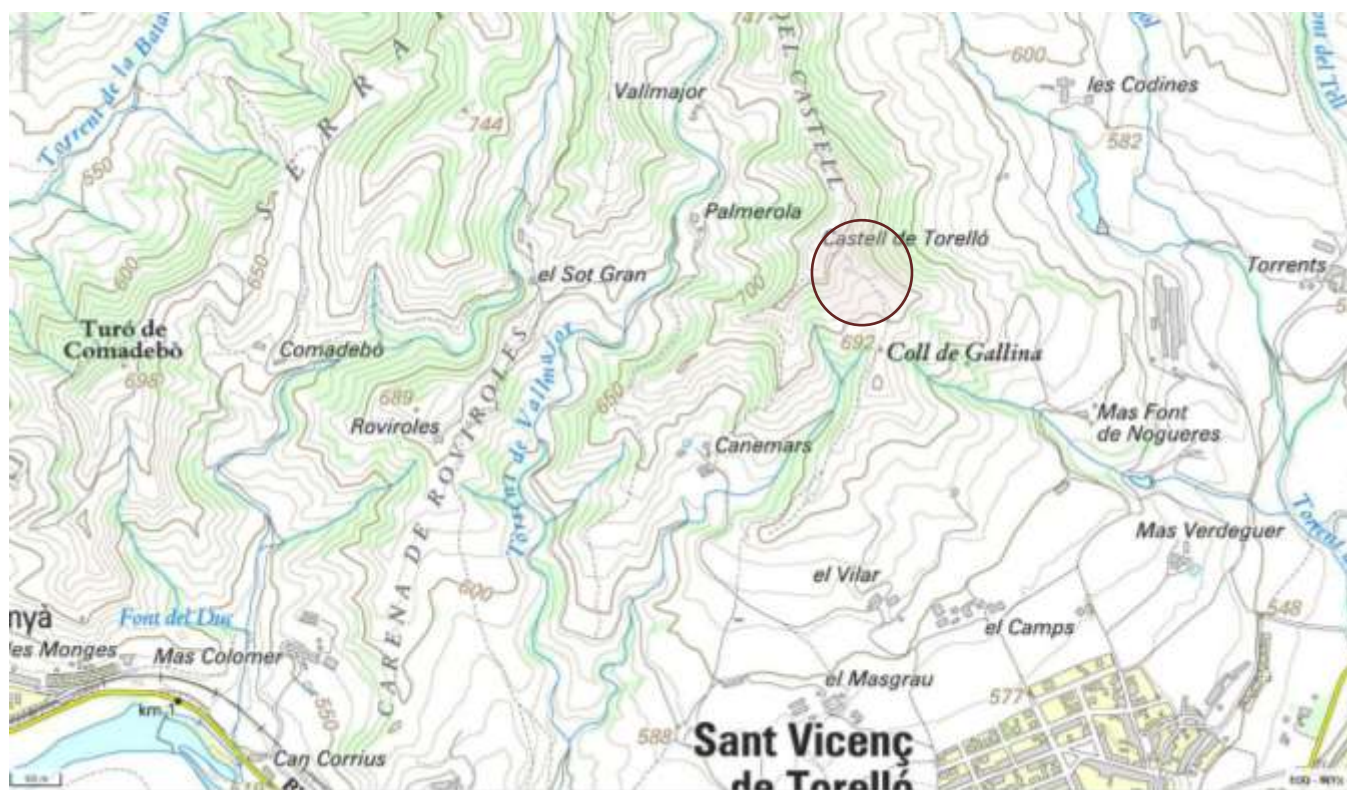
CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

BIBLIOGRAFIA

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal,
documentació recopilada de la fitxa redactada per Marta Lloret Blackburn

Denominació	Jaciment paleontològic del turó del	U.T.M.	X= 439335	Y= 4658210
Castell				
Època		Situació	Turó del Castell	
Estil	Prehistòric, Cenozoic		Sant Vicenç de Torelló	
Tipologia	ARQUEOLÒGIC-PALEONTOLOGIC	Titularitat	Privada	

Protecció patrimonial : **BCIL**

Protecció de l'entorn **AEAP**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl Sòl no urbanitzable
Qualificació Catàleg de masies i cases rurals fitxa 4
Conservació Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent Precatàleg
Règim jurídic Propietat Privada
Tipologia ARQUEOLÒGIC-PALEONTOLOGIC
Façanes Arrebossades
Cobertes Teulada a doble vessant
Interior Enguixat
Elements Porta d'arc pla
Restauracions efectuades

DESCRIPCIÓ

A l'entorn del turó del Castell de Torelló s'hi localitza abundant material paleontològic. Es tracta de fòssils que contenen malacologia marina d'origen bartonià. Molts dels fòssils es troben despresos de l'estrat per l'erosió.

NOTÍCIES

Situada a l'esquerra de la crta. de Torelló a Sant Pere de Torelló BV-5224 al turó del Castell.

MOTIUS

Aquest edifici té ALT valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits Resta protegit tot el conjunt.
Nivell Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn AEAP. Protecció de l'entorn i del subsòl.
 És considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenent que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat.
 Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderrocs s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

INTERVENCIONS

Necessàries : Estudi de camp
Proposades Protecció i senyalització
Actuacions permeses INTEGRAL

USOS

Original Material paleontològic
Actual Material paleontològic
Permès Material paleontològic

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	La Palmerola	U.T.M.	X= 439598 Y= 4657443
Època	XIX	Situació	Camí del sot Gran
Estil	ARQUITECTURA POPULAR		Sant Vicenç de Torelló
	Contemporani, popular		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 2
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	Arrebossat façanes i reparació coberta.

DESCRIPCIÓ

La masia de la Palmarola està situada a ponent de la carena del Castell. És un edifici aïllat de planta quadrangular i tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal amb llinda de fusta i brancals ceràmics que es troba descentrat en el frontis. Al seu costat hi ha una finestra d'arc pla arrebossat, mentre que el pis hi ha un grup de tres pòrtics d'arc de mig punt ceràmic i una finestra amb llinda de fusta i brancals ceràmics a cada costat. Les golfes s'obren de nou amb un pòrtic d'arc de mig punt ceràmic. A l'extrem de ponent de la façana s'hi adossa un cos quadrangular d'un sol nivell d'alçat. A l'altre extrem del volum hi trobem adossat una portalada en arc escarser ceràmic, que dona accés a la part lateral i posterior de la casa. Les façanes laterals i posterior tenen totes les obertures d'arc pla arrebossat. A la part posterior s'hi adossen diversos cossos de dos nivells d'alçat. L'acabat exterior és arrebossat amb pòrtland.

NOTÍCIES

Situada al nord del nucli urbà de Sant Vicenç Torelló , s'hi arriba pel camí del Sot Gran, just abans d'arribar al Sot Gran, a la dreta del camí a uns 1,8 km. des del camp de futbol del municipi.

En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Pumarola en Miquel Puigdecenet.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	No te cap protecció

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

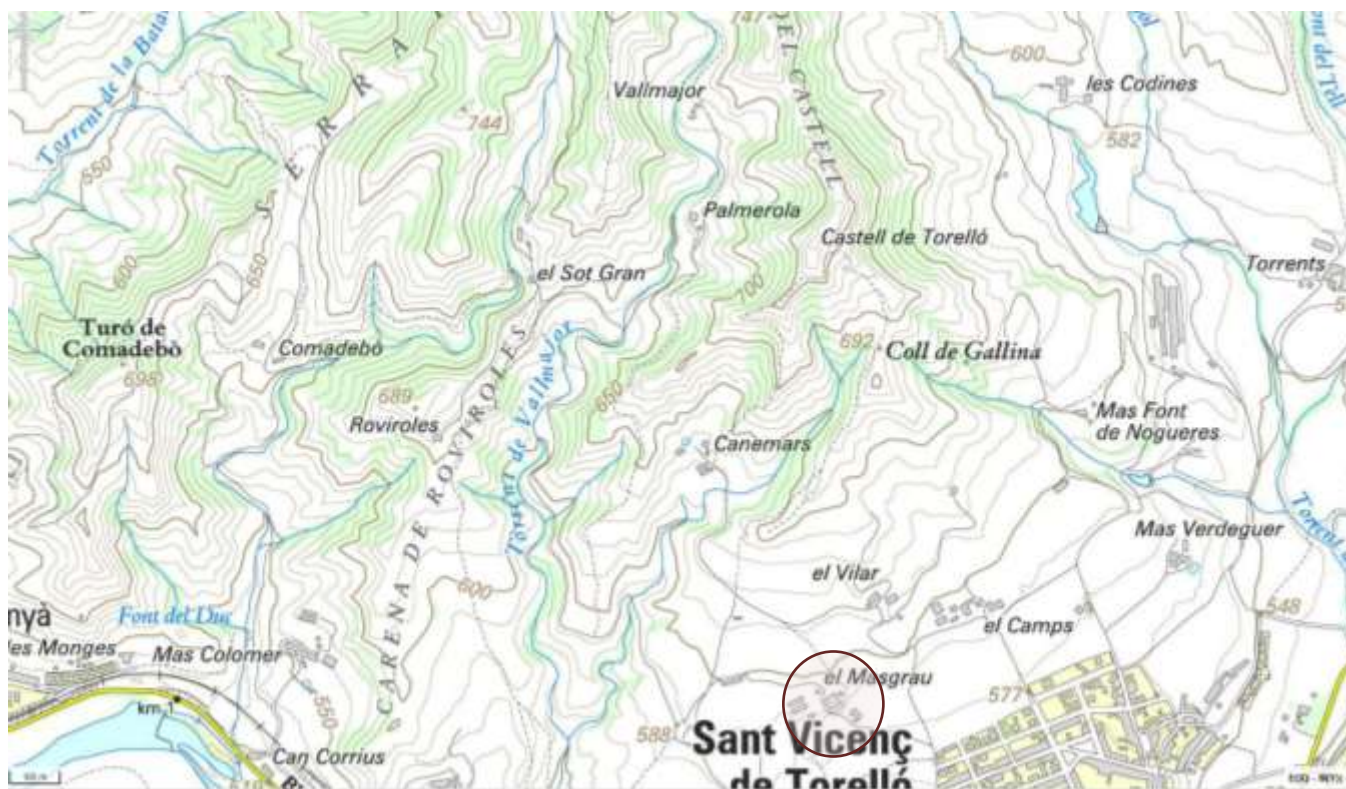
CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

BIBLIOGRAFIA

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal,
documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Mas Almaric	U.T.M.	X= 439313 Y= 4657213
Època	XVII	Situació	Camí Mas Grau
Estil	ARQUITECTURA POPULAR		Sant Vicenç de Torelló
	Modern, contemporani, popular		
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 06
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	Rehabilitada

DESCRIPCIÓ

La masia de l'Amalric està situada al nord del nucli de Sant Vicenç, propera al Mas Grau. És un edifici de planta rectangular que es compon de diversos cossos superposats. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal d'arc pla de pedra carejada. Al primer pis hi ha un finestral també d'arc pla de pedra carejada, mentre que a les golfes hi ha tres finestres amb llinda de fusta de factura moderna. A la façana lateral i posterior hi trobem aquest mateix tipus d'obertura, a l'alçada del primer i segon pis. Entre aquestes obertures modernes, en destaca una d'antiga conservada a la façana lateral orientada a tramuntana. És d'arc pla de pedra carejada, que incorpora una motllura decorativa a la llinda, amb una roseta tallada en alt relleu a la part central. Al'altra façana lateral, orientada a migdia, hi ha un cos adossat que segueix el pendent de la coberta del volum principal. Està obert amb dues galeries a nivell del primer pis, que es sostenen amb un pilar de maó. D'aquest cos hem de destacar l'angle de llevant, que consta de carreus escarats als angles. Sobre del parament original s'ha reconstruït una part de maó. Al costat d'aquest cos hi ha un finestral d'arc pla de pedra carejada. La casa queda tancada frontalment per aquest cos i un altre situat a ponent, des d'on surt un baluard obert amb una portalada amb llinda de fusta i brancals de pedra carejada. L'acabat exterior és arrebossat i pintat, excepte els angles de llevant que es mantén de pedra vista.

NOTÍCIES

Els orígens d'aquest mas es podrien remuntar al període medieval, ja que durant el segle XIII ja existia a Sant Vicenç una masia anomenada Amalrich (SOLÀ, 1948: 124). El mas Amalrich apareix nombrat en un capbreu de l'any 1391 pertanyent a l'Arxiu Moja, que procedeix del llinatge Desbac de Torelló, i que es troba custodiat a l'Arxiu Històric de la Biblioteca de Catalunya. En un dels documents hi consten els dominis dels masos Comelles i Amalrich. L'hereva del mas, Margarida Amalric, es va casar amb Bernat Vinyoles, amb qui va tenir dos fills, en Segimon i en Pere. El primer fill va esdevenir l'hereu i senyor útil del mas, i es va casar amb Esperança Codolosa a mitjans del segle XVI, establint així lligams amb els negociants torellonencs i la petita noblesa local. Ell mateix va ser, juntament amb els Parella, els Calveria i d'altres, els que van monopolitzar el mercat del blat torellonenc durant aquest període. En aquest moment, la casa Amalric va fundar una missa setmanera a l'església parroquial de Sant Feliu de Torelló i era l'encarregada del manteniment de l'altar del Sant Sepulcre. El segon fill, en Pere, es va casar l'any 1562 amb la Violant Camps, filla de la mas el Camps. De l'any 1571 es conserva un tracte de construcció d'una torre al costat del mas, on s'explica amb gran detall com l'ha de fer el mestre d'obres Joan Rossell, de Sant Pere de Torelló, encomanada pel propi Segimon Amalric. Sabem que poc després, vers l'any 1577, es va casar en segones núpcies amb una Carrera (del mas Carrera), amb qui van tenir un fill, Rafael. Del casament d'aquest amb una tal Francina, va néixer en Jeroni. L'any 1614, va casar-se amb la Marianna Camps, entroncant així de nou les famílies dels masos Amalric i Camps. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Pere Amalrich.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	Cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

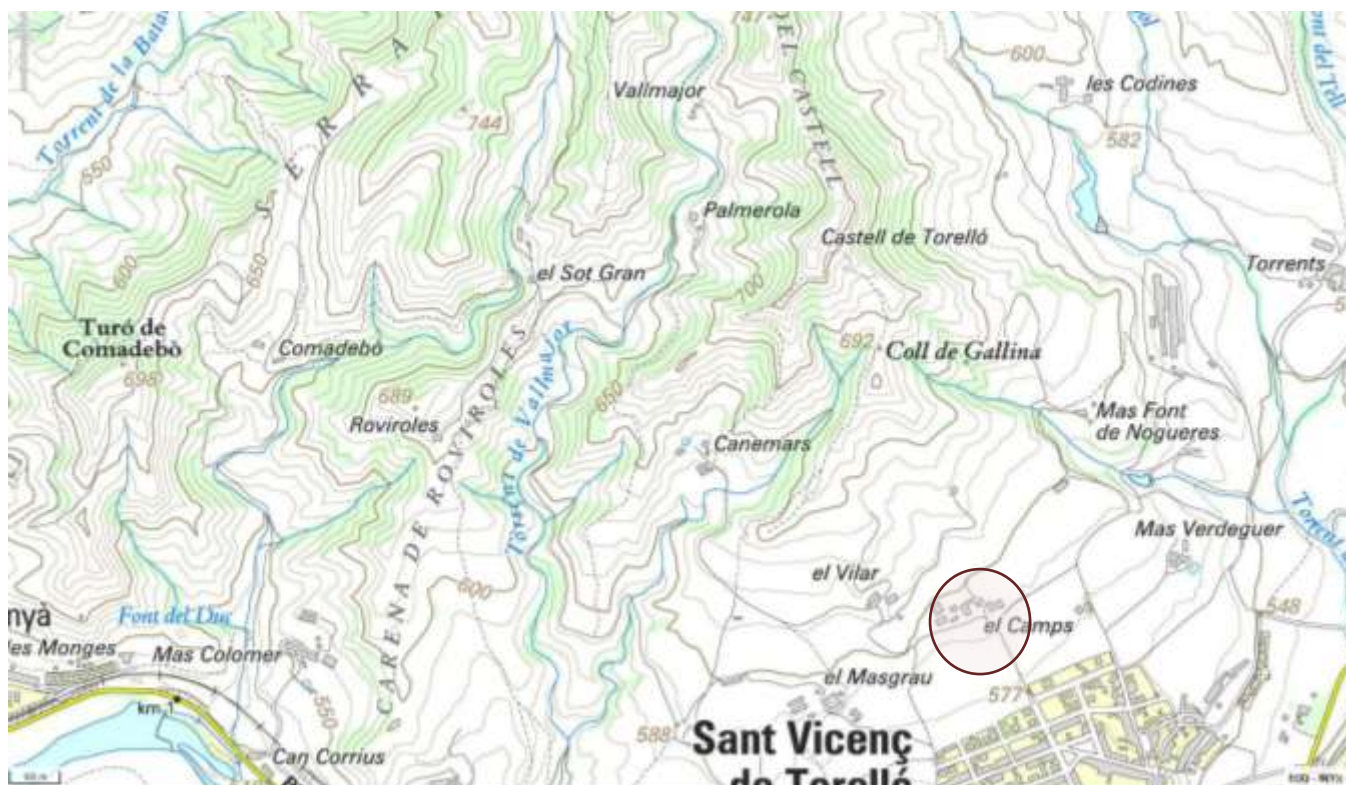
BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.. SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona Gráficas Marina. TORRES, X. (1995). La Vall de Torelló als segles XVI i XVII: una història de paraires i bandolers. Vic: Eumo Editorial. Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

:

Denominació	Mas el Camps	U.T.M.	X= 439598 Y= 4657443
Època	XVI	Situació	Camí del Mas el Camps
Estil	ARQUITECTURA POPULAR Modern, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÒNICA - ARQUEOLÒGICA	Titularitat	Privada
Protecció patrimonial : BPU			
Protecció de l'entorn AEAP			

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 7
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITETÓNICA - ARQUEOLÒGICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

És un edifici aïllat de planta irregular i dues crugies. El volum principal consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El portal d'accés és d'arc de mig punt adovellat i es troba descentrat en el frontis. Sobre el portal hi ha un finestral d'arc pla arrebossat. La part de ponent del frontis està definida per un cos quadrangular en forma de torre, de tres nivells d'alçat i coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Entre les obertures que presenta, la majoria amb llinda de fusta, destaca una finestra orientada a migdia amb la llinda de pedra inscrita amb l'any "1641" amb una figura en forma de calze intercalada. La resta d'obertures d'aquest volum són ceràmiques amb llinda de fusta, algunes de les quals són de factura moderna. El segon volum està adossat a la façana de llevant de forma perpendicular. Consta de planta baixa i pis i té el carener paral·lel a la façana. La part frontal està caracteritzada per una galeria horitzontal de dos nivells que queda suportada amb bigues de fusta i un pilar circular al centre fet de pedra lligada amb morter. Davant d'aquest cos hi ha un pati que queda tancat per un baluard, obert amb una portalada amb pilars ceràmics i una llinda de fusta, que està situada davant del portal principal del mas. Les obertures de la façana posterior són també amb llinda de fusta, algunes amb brancals ceràmics de factura moderna. El revestiment dels murs és arrebossat amb morter. A l'entorn del mas hi ha diverses dependències agrícoles i ramaderes.

NOTÍCIES

Els orígens d'aquest mas es podrien remuntar al període medieval, ja que durant el segle XIII ja existia a Sant Vicenç una masia anomenada Camps (SOLÀ, 1948: 124). L'any 1416, Ramon de Camps estableix a Francesc ça Torra unes terres pertanyents al Mas de Camps que, entre d'altres, afronten amb les propietats de Grau Amalric i el mas Andreu. Més endavant, en el fogatge de l'any 1553 hi torna a constar la casa, quan era habitada per Jaume Camps. Uns anys més tard, vers el 1573, Joan Camps es casa amb Dionisia Cortada, del Mas Cortada d'Orís. El nebot de Dionisa, Silvestre Cortada, es casarà l'any 1608, en segones núpcies, amb la Maria Vilar, del Mas Vilar de Sant Vicenç. Un fill del Mas Amalric, en Pere Amalric, es va casar amb la Violant Camps l'any 1562. Més endavant, les famílies Amalric-Camps quedarien emparentades de nou, ja que l'any 1614, Jeroni Amalric va casar-se amb la Marianna Camps. Des dels seus orígens, el mas ha estat reformat en diverses ocasions, entre les que destaca la del segle XVII, tal com ho testimonia la llinda inscrita. A principi del segle XVIII, Vicenç Camps promet a Sant Fortià una quartera de blat anual perquè la pedra no li torni a prendre la collita. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Esteve Camps.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	És considera que l'àrea d'expectativa és la DE LA PRÒPIA ESGLÈSIA. No obstant com que la pica hi és inclosa, té aquesta protecció. Abans de realitzar obres de moviment de terres o enderrocs s'haurà d'actuar d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Manteniment edifici
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

Pergamins de la Cúria del Castell de Torelló (de l'any 1381 al 1416). Torelló: Publicacions de l'Associació d'Estudis Torellonencs (1988).

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gràfiques Marina.

TORRES, X. (1995). La Vall de Torelló als segles XVI i XVII: una història de paraires i bandolers. Vic: Eumo Editorial.

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

Denominació	Mas el VILAR	U.T.M.	X= 439598 Y= 4657443
Època	XVI-XX	Situació	Camí del VILAR
Estil	ARQUITECTURA POPULAR Modern, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITÈCTONICA-ARQUEOLÒGICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**Protecció de l'entorn **AEAP**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 4
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITÈCTONICA - ARQUEOLÒGICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla, llinda porta accés
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

És un edifici aïllat de planta irregular i dues crugies. El volum principal consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El portal d'accés és d'arc de mig punt adovellat i es troba descentrat en el frontis. Sobre el portal hi ha un finestral d'arc pla arrebossat. La part de ponent del frontis està definida per un cos quadrangular en forma de torre, de tres nivells d'alçat i coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Entre les obertures que presenta, la majoria amb llinda de fusta, destaca una finestra orientada a migdia amb la llinda de pedra inscrita amb l'any "1641" amb una figura en forma de calze intercalada. La resta d'obertures d'aquest volum són ceràmiques amb llinda de fusta, algunes de les quals són de factura moderna. El segon volum està adossat a la façana de llevant de forma perpendicular. Consta de planta baixa i pis i té el carener paral·lel a la façana. La part frontal està caracteritzada per una galeria horitzontal de dos nivells que queda suportada amb bigues de fusta i un pilar circular al centre fet de pedra lligada amb morter. Davant d'aquest cos hi ha un pati que queda tancat per un baluard, obert amb una portalada amb pilars ceràmics i una llinda de fusta, que està situada davant del portal principal del mas. Les obertures de la façana posterior són també amb llinda de fusta, algunes amb brancals ceràmics de factura moderna. El revestiment dels murs és arrebossat amb morter. A l'entorn del mas hi ha diverses dependències agrícoles i ramaderes.

NOTÍCIES

Els orígens d'aquest mas es podrien remuntar al període medieval, ja que durant el segle XIII ja existia a Sant Vicenç una masia anomenada Camps (SOLÀ, 1948: 124). L'any 1416, Ramon de Camps estableix a Francesc çà Torra unes terres pertanyents al Mas de Camps que, entre d'altres, afronten amb les propietats de Grau Amalric i el mas Andreu. Més endavant, en el fogatge de l'any 1553 hi torna a constar la casa, quan era habitada per Jaume Camps. Uns anys més tard, vers el 1573, Joan Camps es casa amb Dionisia Cortada, del Mas Cortada d'Orís. El nebot de Dionisa, Silvestre Cortada, es casarà l'any 1608, en segones núpcies, amb la Maria Vilar, del Mas Vilar de Sant Vicenç. Un fill del Mas Amalric, en Pere Amalric, es va casar amb la Violant Camps l'any 1562. Més endavant, les famílies Amalric-Camps quedarien emparentades de nou, ja que l'any 1614, Jeroni Amalric va casar-se amb la Marianna Camps. Des dels seus orígens, el mas ha estat reformat en diverses ocasions, entre les que destaca la del segle XVII, tal com ho testimonia la llinda inscrita. A principi del segle XVIII, Vicenç Camps promet a Sant Fortià una quartera de blat anual perquè la pedra no li torni a prendre la collita. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Esteve Camps.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt, en especial la llinda treballada
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	AEAP. Protecció de l'entorn i del subsòl.

Es considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenent que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat.

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderrocs s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

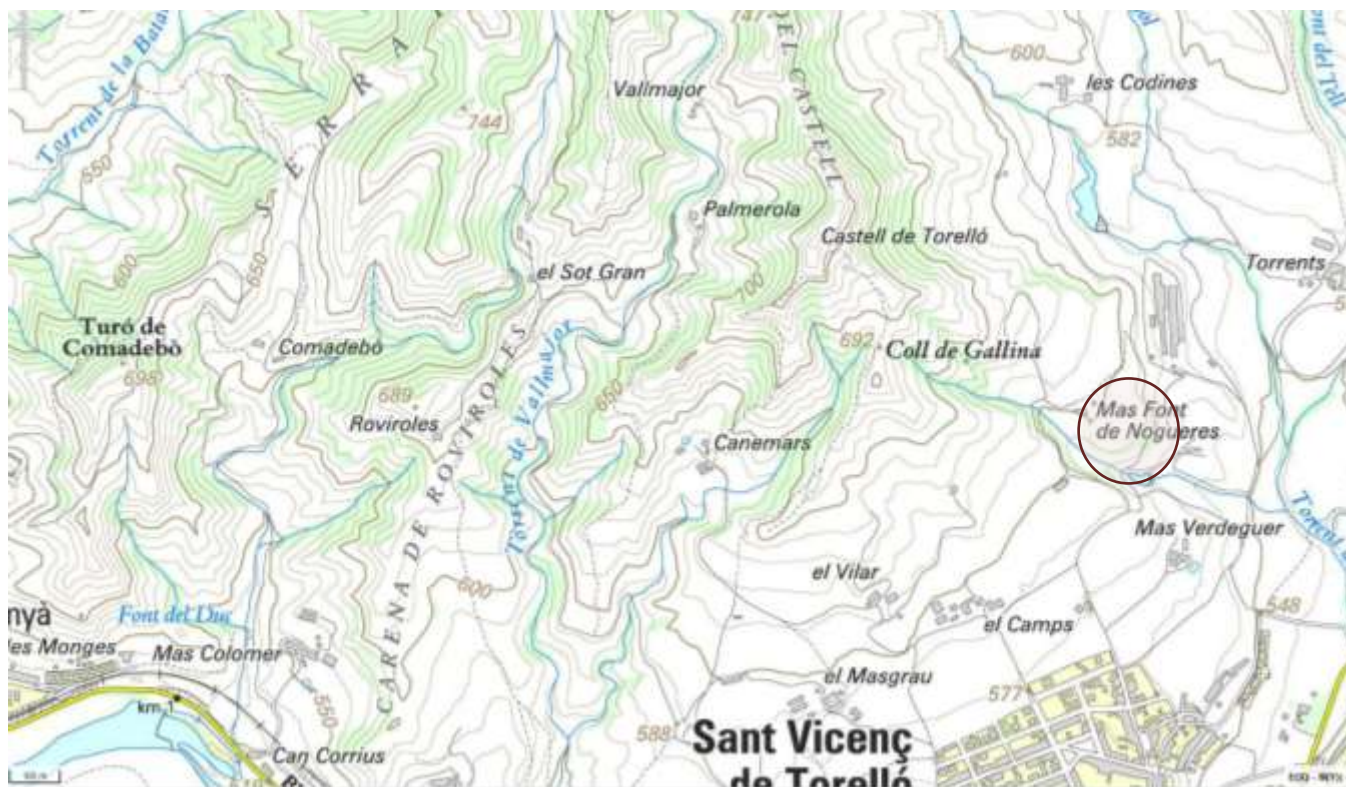
Pergamins de la Cúria del Castell de Torelló (de l'any 1381 al 1416). Torelló: Publicacions de l'Associació d'Estudis Torellonencs (1988).

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gràfiques Marina.

TORRES, X. (1995). La Vall de Torelló als segles XVI i XVII: una història de paraires i bandolers. Vic: Eumo Editorial.

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Mas Font de Nogueres	U.T.M.	X= 439782 Y= 4657865
Època	XIX	Situació	Camí del Mas Font de Nogueres
Estil	Contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**
Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 3
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	
Restauracions efectuades	Arrebossat façanes

DESCRIPCIÓ

La masia de Font de Nogueres està situada a gregal del nucli de Sant Vicenç. És un edifici aïllat de planta rectangular que es troba construït aprofitant el desnivell natural del terreny. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana, un dels quals té més llargada que l'altre. El portal d'accés és d'arc escarser ceràmic i es troba descentrat en el frontis. Al seu voltant s'hi distribueixen de forma aleatòria diverses finestres amb llinda de fusta. A la façana de tramuntana s'hi adossa un cos annex que es prolonga per ponent, de dos nivells d'alçat i coberta a una vessant que fa el desaiguat al lateral. S'obre a la façana de migdia amb un gran portal ceràmic. A causa del desnivell del terreny, des de la façana posterior s'accedeix directament pel primer pis. En aquesta, les obertures són totes d'arc pla arrebossat. A la façana de llevant trobem tres petites finestres a mode d'espitllera. L'acabat exterior és arrebossat i pintat.

NOTÍCIES

Situada al nord del poble, prop del casc urbà, agafant el carrer de la Cerdanya, i continuant pel camí que porta a aquesta masia, a uns 800 m. L'accés és fàcil, l'entorn immediat i proper està en bon estat. Aquesta masia fou segurament abandonada, o si més no deshabitada, però recentment ha estat restaurada i consolidada com a habitatge, però havent perdut definitivament les seves activitats agrícoles o ramaderes. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Josep Font.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	CAP

INTERVENCIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ

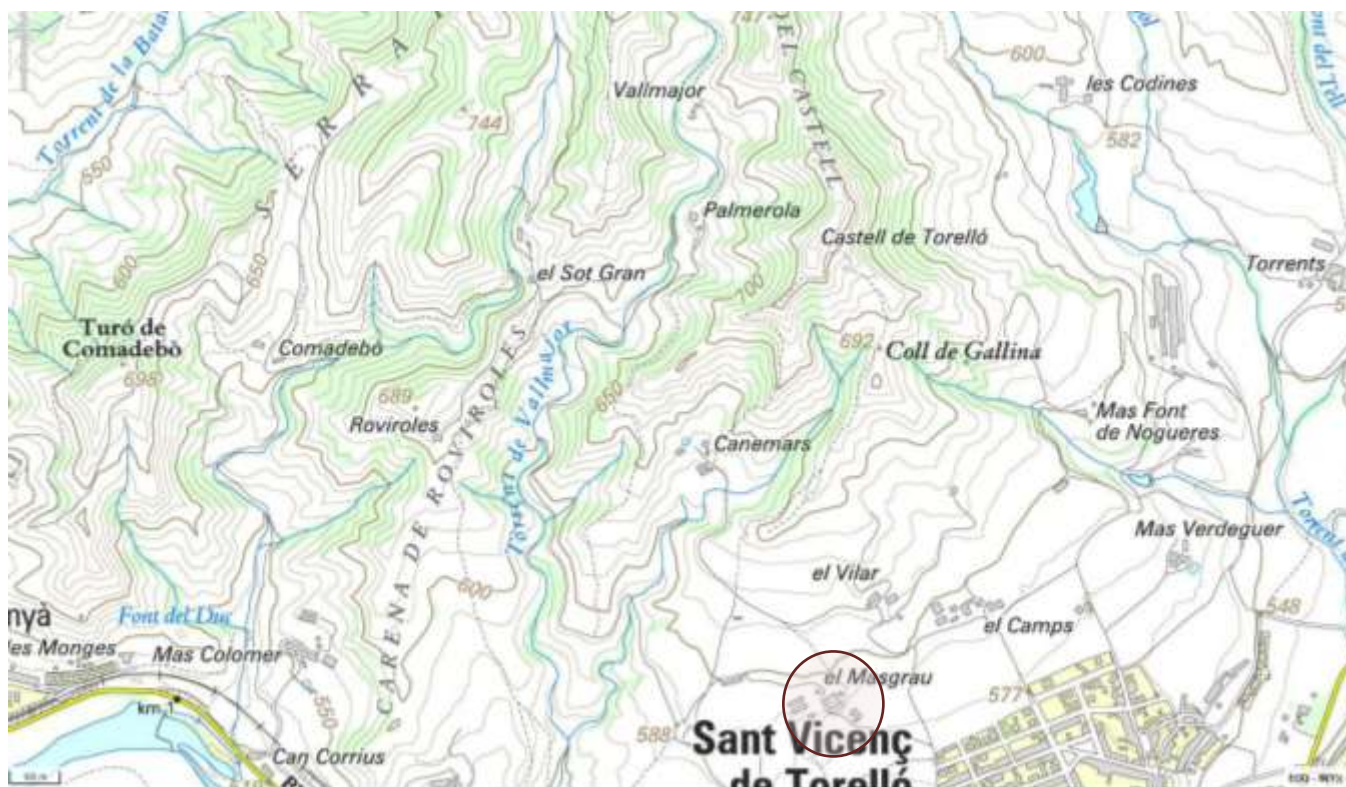
USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Mas Grau	U.T.M.	X= 439261 Y= 4657236
Època	XVI-XX	Situació	Camí Mas Grau
Estil	Modern, contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA-ARQUEOLÓGICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn **AEAP**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 5
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA-ARQUEOLÓGICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla, dintell finestres
Restauracions efectuades	Arrebossat, pintat i reparació teulada

DESCRIPCIÓ

La masia de Mas Grau està situada al nord del nucli de Sant Vicenç, molt proper a la masia de l'Amalric. És un edifici de planta rectangular i tres crugies, a la qual es van afegir un cos per costat. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Al centre del frontis hi ha el portal d'accés, d'arc pla de pedra carejada amb la llinda inscrita amb l'any "1691" i una creu de malta intercalada. A cada costat del portal hi ha una petita finestra d'arc pla arrebossat. A nivell del primer pis trobem tres finestrals d'arc pla de pedra carejada i ampit motllurat, un dels quals incorpora la data "1686" i una creu intercalada a la llinda. Les golfes s'obren amb diverses finestres de petites dimensions d'arc pla arrebossat. A la façana de llevant hi ha adossat un cos obert amb una galeria a nivell del primer pis. El ràfec està acabat amb cabirons. Els murs estan revestits amb morter. Al voltant de la façana posterior hi trobem diversos annexes agrícoles.

NOTÍCIES

Els orígens d'aquest mas es podrien remuntar al període medieval, ja que durant el segle XIII ja existia a Sant Vicenç una masia anomenada Masgrau (SOLÀ, 1948: 124). L'any 1388, el rector de l'església de Sant Vicenç va redimir de la seva servitud a Pere de Mas grau i la seva descendència, a canvi de 50 sous. Al fons històric de l'Hospital de la Santa Creu, conservat a l'Arxiu Històric de la Biblioteca de Catalunya, hi consta un document de l'any 1537 en què Bernardina, propietària del mas Masguerau de Sant Vicenç, el seu espòs Bartomeu Solà, àlies "Masguerau", i el seu fill Pere venen un censal mort a Bernat Cortada de Sant Genís d'Orís. En el mateix arxiu s'hi conserva un pergami de l'any 1552 del testament de Pere Mas-Garau, del mas-Garau de Sant Vicenç de Torelló. En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Josep Basas, també propietari del Sotgran, Comadobó i Rovirolles

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	AEAP. Protecció de l'entorn i del subsòl.

Es considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenent que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat.

Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderrocs s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

INTERVENCIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

Pergamins de la Cúria del Castell de Torelló (de l'any 1381 al 1416). Torelló: Publicacions de l'Associació d'Estudis Torellonencs (1988).

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Vallmajor	U.T.M.	X= 438441 Y= 4657797
Època	XIX	Situació	Roviroles
Estil	Contemparani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTONICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 1
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat

Elements

Restauracions efectuades

DESCRIPCIÓ

La masia de Roviroles està situada sobre la carena de Roviroles, a la part de mestral del terme municipal. La seva situació a la part més elevada de la carena fa que tingui unes vistes panoràmiques de tota la vall. És un edifici aïllat de planta rectangular i dues crugies, construït sobre la roca natural. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. El frontis es compon de dos eixos, definits per obertures d'arc pla arrebossat, llevat del portal, amb llinda de fusta pintada i brancals ceràmics amb l'intradós motllurat. A la façana de llevant s'hi adossava un cos annex, sobre el qual es va construir un volum més alt que el principal amb la coberta a dos vessants i el carener paral·lel a la façana. Les obertures són totes d'arc pla arrebossat. S'hi accedeix des d'una escala exterior de dos trams, adossada a la façana del volum principal. La façana principal conserva el revestiment arrebossat i pintat, mentre que a la façana lateral es troba molt deteriorat i permet observar el parament de maó amb la base de pedra lligada amb morter. El volum annex està arrebossat amb pòrtland, excepte la base que s'ha deixat amb la pedra vista.

NOTÍCIES

En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Josep Basas, també propietari del Masgrau, Sotgran i Comadobó.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	Cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Manteniment edifici
Actuacions permeses	CONSERVACIO

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL 2016

BIBLIOGRAFIA

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal,
documentació recopilada de la fitxa redactada per Marta Lloret Blackburn

Denominació	Serra Xicopera	U.T.M.	X= 440664 Y= 4656853
Època	XVI-XX	Situació	Serrat de la Miracolosa
Estil	Modern, contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 9
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Arcada façana principal, brancals i llindes de pedra treballats
Restauracions efectuades	Arrebossat, pintat i repas teulada

DESCRIPCIÓ

La masia de Serra Xicopera està situada en una petita serra entre el Pla de les Baietes i el Pla de Vilardell, a llevant del riu Ges. És un edifici de planta rectangular i tres crugies. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal d'arc pla amb llinda de fusta i brancals ceràmics, de les mateixes característiques que les finestres que es distribueixen entorn seu. La part posterior del volum està parcialment habilitada com a cobert, que queda suportat per un pilar. Les façanes laterals i posterior pràcticament no presenten obertures. A la façana de ponent i a la posterior hi ha adossats dos cossos quadrangulars d'un sol nivell d'alçat. El segon s'obre a llevant amb un portal d'arc rebaixat ceràmic. L'acabat exterior és arrebossat i pintat de color cru.

NOTÍCIES

Situada a la dreta de la crta. de Torelló a Sant Pere de Torelló BV-5224 al Km. 8,1, just després de la rotonda per agafar la variant de Sant Vicenç de Torelló a Torelló, a uns 850 m. a la dreta. L'accés és fàcil, l'entorn immediat i proper està en bon estat.

En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del Manso Serra, que limita amb la Casanova i Vilardell, Francesc d'Assís Font.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	CAP

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO

USOS

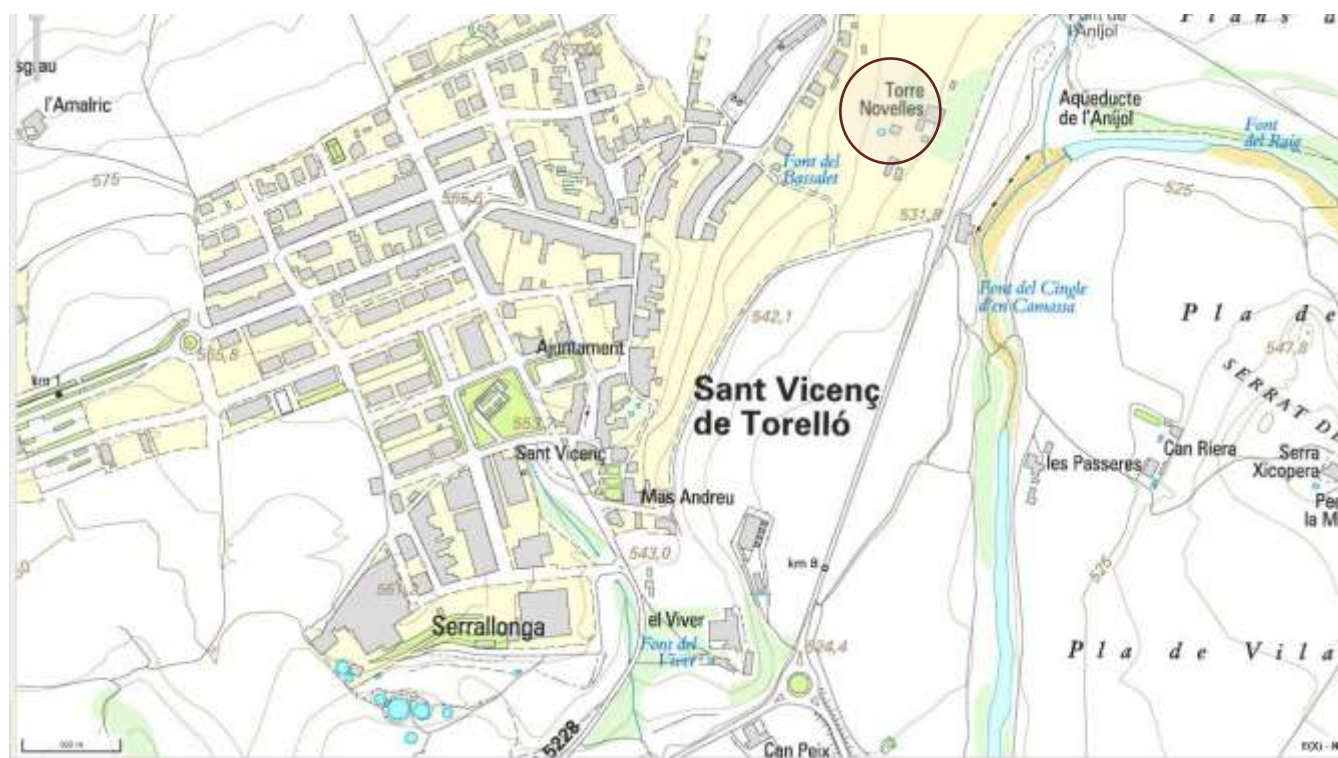
Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gráficas Marina.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Torre Novelles	U.T.M.	X= 440252	Y= 4657230
Època	XIX	Situació	Torre Novelles	
Estil	Contemporani popular		Sant Vicenç de Torelló	
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada	

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Fitxa 20 catàleg de masies i cases rurals
Conservació	Acceptable.

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg.
Règim jurídic	Propietat Privada.
Tipologia	ARQUITECTÓNICA.
Façanes	Arrebossades amb encintat de pedra en obertures.
Cobertes	Teulada a quatre vessants.
Interior	Enguixat
Elements	Ornamentació de la façana principal.
Restauracions efectuades	cap

DESCRIPCIÓ

La Torre Novelles està situada a llevant del nucli de Sant Vicenç, prop del pont de l'Aníjol. És un edifici de planta quadrangular i quatre crugies, amb un volum corresponent a la masoveria adossat en un extrem de la façana de migdia. Consta de planta baixa i dos pisos i té la coberta a quatre vessants. El frontis, orientat a llevant, es compon simètricament segons quatre eixos, definits per obertures d'arc pla emmarcades amb pedra motllurada, excepte el portal, que és d'arc de mig punt arrebossat. En aquesta façana hi ha adossada una galeria d'un sol nivell d'alçat, oberta amb tres pòrtics d'arc de mig punt arrebossat i la part superior habilitada com a terrassa transitable. Tres dels finestrals del primer pis tenen sortida a la terrassa, entre els que destaca el central, que incorpora un petit frontó a la llinda amb un rellotge de sol circular al mig. Sobre d'aquesta obertura hi ha una finestra triforada que trenca la simetria de la façana. Les façanes laterals presenten el mateix tipus d'obertura, igualment distribuïdes segons eixos simètrics. Entre la façana lateral i la façana posterior s'hi adossa un cos de dos nivells d'alçat i coberta a un vessant. A nivell del primer pis s'obre amb una galeria horitzontal de pòrtics d'arc de mig punt arrebossat. La façana de migdia queda tancada entre la masoveria, un cos annex i dues portalades d'arc de mig punt arrebossat, una de les quals incorpora una petita fornícula. La masoveria és de planta rectangular, de dos nivells d'alçat i la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. S'hi accedeix per un portal descentrat d'arc de mig punt arrebossat. El primer pis està novament definit per una galeria horitzontal amb pòrtics d'arc de mig punt arrebossat. L'acabat exterior dels edificis és arrebossat i pintat de color blanc. Al voltant de la casa hi ha l'antic jardí, en un extrem del qual hi ha la piscina i els vestidors

NOTÍCIES

És una masia de caràcter senyorial que és utilitzada com a habitatge, malgrat les terres del seu voltant estan conreades. Sembla que originàriament havia pogut ser una masia més petita i recentment s'ha engrandit construint-se la casa gran al costat de la masoveria.

MOTIUS

Aquest edifici senyorial quer té un alt valor històric i patrimonial .

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt format per l'edifici i la masoveria..
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Repas de teulada i arrebossat façana
Actuacions permeses	CONSERVACIÓ - Rehabilitació integral

USOS

Original	Mas
Actual	Edifici sense ús
Permès	Mas

BIBLIOGRAFIA

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Vallmajor	U.T.M.	X= 439015 Y= 465853
Època	XVIII - XIX	Situació	Camí de Vallmajor
Estil	Contemparani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA I ARQUEOLÓGICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

Protecció de l'entorn **AEAP**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 15
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA I ARQUEOLÓGICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Porta d'arc pla
Restauracions efectuades	

DESCRIPCIÓ

La masia de la Palmarola està situada a ponent de la carena del Castell. És un edifici aïllat de planta quadrangular i tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal amb llinda de fusta i brancals ceràmics que es troba descentrat en el frontis. Al seu costat hi ha una finestra d'arc pla arrebossat, mentre que el pis hi ha un grup de tres pòrtics d'arc de mig punt ceràmic i una finestra amb llinda de fusta i brancals ceràmics a cada costat. Les golfes s'obren de nou amb un pòrtic d'arc de mig punt ceràmic. A l'extrem de ponent de la façana s'hi adossa un cos quadrangular d'un sol nivell d'alçat. A l'altre extrem del volum hi trobem adossat una portalada en arc escarser ceràmic, que dona accés a la part lateral i posterior de la casa. Les façanes laterals i posterior tenen totes les obertures d'arc pla arrebossat. A la part posterior s'hi adossen diversos cossos de dos nivells d'alçat. L'acabat exterior és arrebossat amb pòrtland.

NOTÍCIES

Situada al nord del nucli urbà de Sant Vicenç Torelló, s'hi arriba pel camí del Sot Gran, just abans d'arribar al Sot Gran, a la dreta del camí a uns 1,8 km. des del camp de futbol del municipi.

En els amirallaments de l'any 1856 figura com a propietari del mas Pumarola en Miquel Puigdecenet.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	AEAP. Protecció de l'entorn i del subsòl. És considera que l'àrea d'expectativa és la compresa dintre d'un cercle de 200m de diàmetre, entenent que aquest límit és aproximat i englobarà la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat. Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderroc s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002

INTERVENCIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

CATÀLEG DE BÉNS D' INTERÈS PATRIMONIAL (CBIP)

MUNICIPAL 2014

PLA ORDENACIÓ URBANÍSTICA

BIBLIOGRAFIA

Autor fitxa patrimoni Diputació: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Diputació de Barcelona Patrimoni municipal,
documentació recopilada de la fitxa redactada per Marta Lloret Blackburn

Denominació	Joanet de Pujols	U.T.M.	X= 439494 Y= 4656380
Època	XIX-XX	Situació	Joanet de Pujols
Estil	Modern, contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA	Titularitat	Privada
Protecció patrimonial : BPU			
Protecció de l'entorn			

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Classificació sòl	Sòl no urbanitzable
Qualificació	Catàleg de masies i cases rurals fitxa 11
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Protecció existent	Precatàleg
Règim jurídic	Propietat Privada
Tipologia	ARQUITECTÓNICA
Façanes	Arrebossades
Cobertes	Teulada a doble vessant
Interior	Enguixat
Elements	Arcada façana principal, brancals i llindes de pedra treballats
Restauracions efectuades	Manteniment façanes i cobertes

DESCRIPCIÓ

La masia de Joanet de Pujols està situada a garbí del nucli de Sant Vicenç, davant de la carretera de Torelló a Sant Pere. És un edifici aïllat de planta rectangular i tres crugies. Consta de planta baixa, dos pisos i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El frontis es compon simètricament segons tres eixos, definits per obertures d'arc escarser de pedra a la planta baixa i d'arc pla arrebossat al primer i al segon pis. Els finestrals dels pisos centrals, ressaltats amb una tonalitat més fosca, tenen sortida a balcons de baranes forjades. Les golfes s'obren amb un grup de tres pòrtics d'arc de mig punt arrebossat, a cada costat dels quals hi ha un òcul ovalat. A les façanes laterals i posterior les obertures són totes d'arc pla arrebossat, excepte les dues de la planta baixa de la façana de ponent, que són biforades amb columneta central. La façana de llevant presenta un volum adossat en perpendicular, de tres nivells d'alçat i coberta a tres vessants. Es troba obert a la façana de migdia amb tres galeries horitzontals amb pòrtics d'arc carpanell arrebossat, que es prolonguen amb un pòrtic als pisos superiors de la façana lateral. Aquest cos té adossat a tramuntana un volum perpendicular, que s'obre amb petites finestres a mode d'espitllera. També a la façana posterior del volum principal hi ha un cos adossat de dos nivells d'alçat i coberta a dos vessants. L'acabat exterior dels volums és arrebossat i pintat de color blanc. A pocs metres de la façana de ponent hi ha una gran bassa quadrangular, des d'on surt abundantment l'aigua, conduïda per un rec que voreja la finca. Davant la façana de migdia, situats en un bancal inferior, hi ha els horts de la casa, que queden tancats per un gran baluard de pedra i ceràmica.

NOTÍCIES

Al llibre de Fortià Solà explica que el 12 de juliol del 1893, a canvi de la canalització de les vies públiques municipals i de les clavegueres, Maria Font i Roca dona gratuïtament a la vila de Torelló tres plomes d'aigua de la seva finca, coneguda com a Vil·la Maria o Joanet de Pujols. Un any més tard, el consistori adquireix sis plomes més per a les fonts públiques existents i per construir. L'any 1924 es va construir un nou dipòsit al pla de les Serrasses de Torelló, omplert amb l'aigua de la mina de Joanet de Pujols i d'un pou a les terres d'en Basses.

MOTIUS

Aquest edifici té valor històric i patrimonial .

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada
Entorn	cap

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Cap
Proposades	Cap
Actuacions permeses	CONSERVACIO

USOS

Original	Mas
Actual	Masia
Permès	Masia

BIBLIOGRAFIA

GINEBRA, R. (2005). "Els focs de jurisdicció eclesiàstica i el procés de recaptació del fogatge a Osona el 1360", AUSA. Vol. XXII. Vic: Patronat d'Estudis Osonencs..

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

Pergamins de la Cúria del Castell de Torelló (de l'any 1381 al 1416). Torelló: Publicacions de l'Associació d'Estudis Torellonencs (1988).

SOLÀ, F. (1948). Historia de Torelló. Vol. II. Barcelona: Gráficas Marina.

Diputació de Barcelona Patrimoni municipal, documentació recopilada de la fitxa redactada per Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn

Denominació	Recorregut centre històric	U.T.M.	X= 439940	Y= 4656998
Època	XVIII - XIX	Situació	nucli històric	
Estil	Contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló	
Tipologia		Titularitat	Privada	
Protecció patrimonial : BPU				

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.
Classificació sòl	Sòl urbà.
Qualificació	1a-1b
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Tipologia	AMBIENTAL-PAITSAGISTICA
------------------	-------------------------

DESCRIPCIÓ

En aquest recorregut que va de la Plaça de Cal Ferrer fins el final del carrer Major, hi podem trobar les edificacions més representatives de la història de Sant Vicenç. Son tipologies d'un traç i d'un traç i mig, de parets de càrrega de pedra o tapia i arrebossades en la seva major part, amb encintat de pedra en portes i obertures principals..

NOTÍCIES

El 1509 podem trobar ja notícies de l'església de Sant Vicenç, al seu voltant (la sagrera) hi poden trobar el nucli més antic, més allunya troben el veïnat de Serrallonga i posteriorment va sorgir el del Jolis. Tot i que al llarg dels segles XIII i XIV ja havia existit un petit grup de cases a la sagrera de Sant Vicenç, però aquestes foren totes abandonades en el moment del despoblament, a l'acabament de l'edat mitjana.

El poble actual es formà vers entre el s.XVII i XVIII. Així l'any 1626 només hi havia quatre cases juntes l'entorn de l'església i al 1782 ja n'hi havia unes 43 repartides entre els dos antics veïnats.

Fins a l'any 1630 formava un sol terme civil amb Torelló i Sant Pere de Torelló, però a partir de l'esmentat 1630 i fins al 1806 estigué només unit al terme de Sant Pere. En aquest any, i per carta del Rei Carles IV, obtingué la total independència. El municipi de Sant Vicenç de Torelló l'any 1700 tenia 160 habitants, l'any 1842, en tenia 1357, el 1900 s'arribava a 1534, i actualment al municipi hi ha un total de 1983 habitant

.MOTIUS

Aquest recorregut té valor històric i patrimonial.

PROTECCIÓ

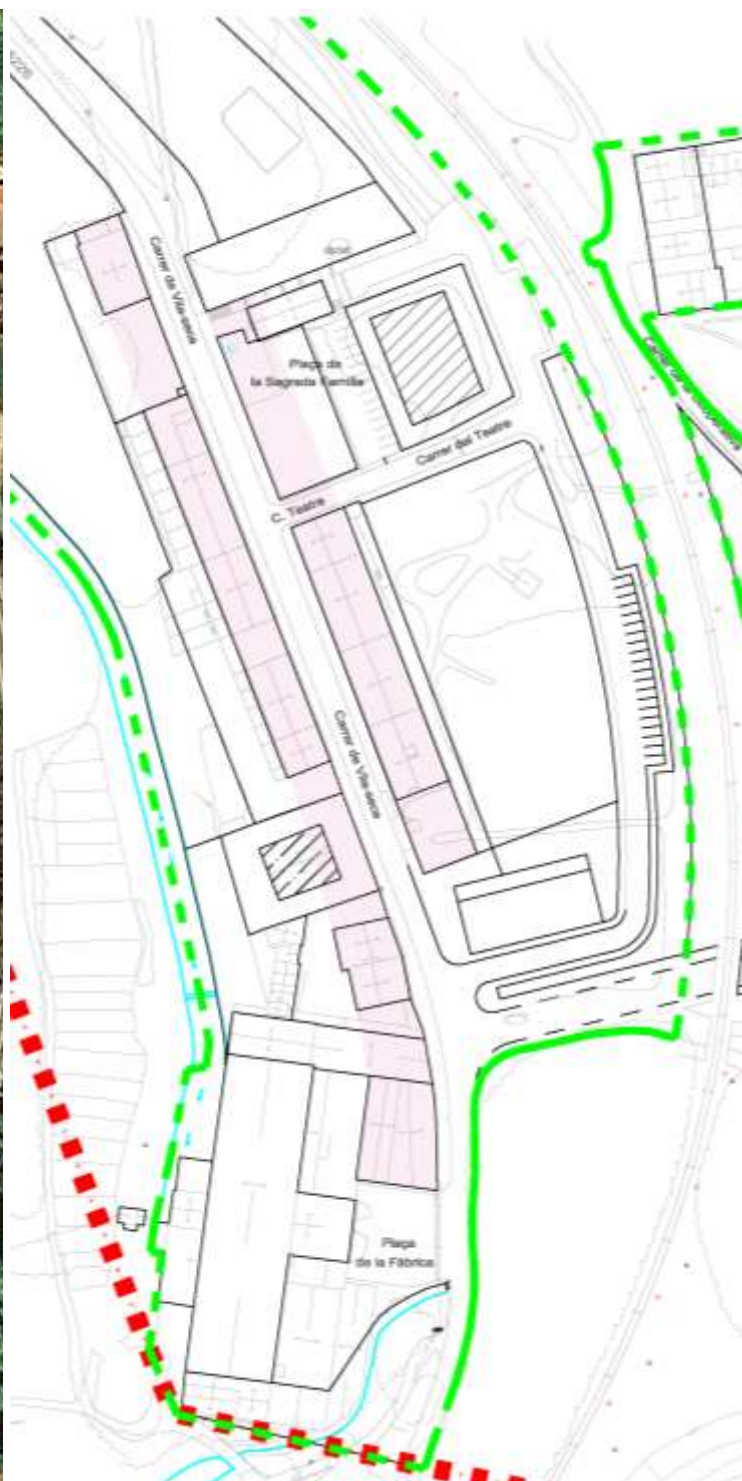
Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada.

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Rehabilitació de les infraestructures.
Proposades	Vial amb mobilitat invertida.
Actuacions permeses	PROTECCIO AMBIENTAL.

USOS

Original	Residencial.
Actual	Residencial.
Permès	Residencial i equipament segons POUM.

Denominació	Recorregut centre Vila-Seca	U.T.M.	X= 439940 Y= 4656998
Època	XIX	Situació	nucli colònia industrial
Estil	Contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló
Tipologia	ARQUITECTÓNICA-PAITSAGISTICA	Titularitat	Privada

Protecció patrimonial : **BPU**

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.
Classificació sòl	Sòl urbà.
Qualificació	3-1a-1b
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Tipologia	ARQUITECTÓNICA-PAITSAGISTICA
------------------	------------------------------

DESCRIPCIÓ

La colònia de Vila-seca està situada al costat del riu Ter, a l'extrem de ponent del terme municipal. Es tracta d'un complex industrial i residencial que es desenvolupa de forma lineal de sud cap a nord. A la part de migdia hi trobem la fàbrica, constituïda per una gran nau de planta rectangular. Des d'aquí comencen els edificis residencials, construïts de manera ordenada a banda i banda de la carretera. Els tres primers edificis, separats de la resta, havien estat una fonda, una escola i la Torre d'en Frederic Marcet, respectivament, nom d'un dels amos de la colònia. Després de la filera de cases del costat dret, hi ha una plaça situada en una cota superior, en un extrem de la qual hi ha l'església del conjunt, dedicada a la Sagrada Família. Davant d'aquesta, a l'altre costat del carrer, hi trobem la torre de l'altre amo de la colònia. Al seu costat de ponent, en una cota inferior, s'hi conserva un magnífic jardí romàntic, que transcorre al costat del canal que portava aigua des de la resclosa del riu Ter fins a la fàbrica.

NOTÍCIES

L'any 1863 es va autoritzar a Josep Callís i Puigrubí, del mas Callís d'Orís, a aprofitar un salt d'aigua en terme de Sant Vicenç i un altre en terme d'Orís. En el primer indret, hi havia un mas conegut com a Can Vilaseca, que va acabar donant nom a la colònia industrial que s'hi havia d'implantar. L'any 1873, Callís cedeix el dret dels salts a Ferran Almeda i Viñuales, Francesc J. Sindreu i Esparo, Rafel Puget i Terradas i a Pere Almeda i Viñas. El segon dels salts, situat en terme d'Orís, es vendria l'any 1893 i seria l'origen de las Nuevas Hilaturas del Ter, S.A. de Borgonyà. Entre els anys 1874 i 1882 es van començar a construir a Vila-seca els edificis industrials i els habitatges dels obrers, a més de la resclosa i el canal del riu Ter que abastia la fàbrica d'energia hidràulica. Uns anys més tard, l'any 1881, es construïa l'església de la colònia, dedicada a l'advocació de la Sagrada Família. L'any 1879, les dues empreses van sol·licitar el reconeixement de la colònia i que se li donés un estatus jurídic i fiscal. La colònia va començar la seva activitat a principi del 1880, tot i que fins al març del 1883 no consta el primer lloguer d'un habitatge. Des del començament, la colònia es dividia en dues parts; hi havia dues fàbriques (un mateix edifici dividit en dues parts), dues cases dels amos i els habitatges dels treballadors pertanyien a uns o altres. D'una banda, la primera fàbrica va passar a mans de Joan Vila, tot i que poc més tard la va adquirir Frederic Marcet, després que el primer no pogués sufragar el deute que tenia amb el segon. D'altra banda, la segona fàbrica era dirigida pel soci fundador Pere Almeda. Ben aviat, vers l'any 1887, es van haver de construir dos pisos més per allotjar als treballadors. La dissolució de l'empresa Almeda, Sindreu i Cia es va produir l'any 1913, i poc després es van arrendar les instal·lacions a la societat Almeda, Alamany i Cia. L'any 1932, la societat Almeda, Alamany i Cia adquiria la totalitat de la fàbrica, quedant així unificada la colònia. L'any 1948 es va construir l'edifici del carrer Vila-seca, número 5, que va habilitar-se com a escola de les nenes. Abans d'això, l'escola es trobava a la plaça del costat de l'església, quedant a partir d'aleshores destinada als nens. La colònia va créixer de manera molt sostinguda durant els anys següents. La crisi del sector tèxtil de la dècada de 1970 va suposar que el sistema de la colònia quedés obsolet, ja que es va reduir la mà d'obra i la millora de comunicacions feia innecessari viure al costat de la fàbrica. A la dècada de 1990, la majoria dels habitatges estaven buits i quedaven pocs treballadors a la fàbrica. El desenvolupament d'un Pla Especial de Reforma Interior va permetre una remodelació de la colònia i la recuperació dels seus espais emblemàtics.

MOTIUS

Aquest recorregut té valor històric i patrimonial d'una colònia industrial.

PROTECCIÓ

Àmbits	Resta protegit tot el conjunt.
Nivell	Bé Protecció Urbanística (BPU) - Nivell C. Conservació amb reforma condicionada.

INTERVENCIIONS

Necessàries :	Rehabilitació de les infraestructures.
Proposades	Vial amb mobilitat invertida.
Actuacions permeses	Reforma infraestructures i rehabilitació dels edificis conservant l'estructura actual.

USOS

Original	Residencial-Industrial.
Actual	Residencial-Industrial.
Permès	Residencial i equipament segons POUM.

Denominació	Recorregut Borgonyà	U.T.M.	X= 439940	Y= 4656998
Època	XIX	Situació	Borgonyà	
Estil	Contemporani, popular		Sant Vicenç de Torelló	
Tipologia	ARQUITECTÓNICA-PAITSAGISTICA	Titularitat	Privada	
Protecció patrimonial : BCIN				

DADES URBANÍSTIQUES

Planejament vigent	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.
Classificació sòl	Sòl urbà.
Qualificació	11
Conservació	Bona

DADES IDENTIFICACIÓ

Tipologia	ARQUITECTÓNICA-PAITSAGISTICA
DESCRIPCIÓ	

La colònia de Borgonyà està situada en un meandre del riu Ter, a l'extrem de ponent del terme municipal. Es tracta d'un complex industrial i residencial que es desenvolupa entre la plana del riu i un petit puig situat a tramuntana. A la primera zona s'hi troba la part eminentment industrial del conjunt, definida per naus construïdes entre el segle XIX i el XX. Entre les naus hi transcorre el canal que proveïa d'aigua a la fàbrica, provinent del riu Ter, on una resclosa desvia part del seu curs. A la part de gregal de la part industrial hi trobem la casa del metge de la colònia i una de les cases que conformava el carrer Ter. La part industrial i la residencial queden separades per la carretera i la línia ferroviària, sota la qual hi ha diversos passos subterranis que permeten la comunicació. Entre la línia i la carretera, al costat de mestral del conjunt, trobem els tres xalets dels directius del colònia, de notables dimensions i amb característiques d'habitatges senyorials. La part residencial de la colònia es desenvolupa al costat mateix de la línia ferroviària, amb carrers paral·lels disposats de sud a nord, llevat del carrer Borgonyà i el Fabra. Estan constituïts per cases entre mitgeres de marcat caràcter anglès, en què els materials constructius, la pedra i el maó, estan emfatitzats. Entre aquesta tipologia, hem d'incloure el carrer Canal, situat a l'extrem de ponent del conjunt, davant del canal. Al nord de les primeres, en una cota inferior i en situació de domini sobre aquests habitatges, hi ha la casa de l'administrador i del mestre. Ben aprop s'hi conserva el casino, i sobre d'aquest trobem l'església de la colònia, al costat de la qual s'adossa l'antiga escola dels nens. Durant els anys de creixement de la colònia, es van construir habitatges al nord i a l'oest de les existents, constituïts per blocs quadrangulars on hi residien diverses famílies. Al costat de l'església també hi trobem la casa cuna, on els treballadors deixaven els seus infants durant la jornada laboral. Tota la part residencial està enjardinada mitjançant parterres on s'hi planten flors i arbres ornamentals, a més dels horts que tenien moltes de les cases. L'accés per la part de ponent de la colònia es fa a través del pont de Borgonyà, que salva el riu Ter. Al sud d'aquest hi ha el camp de futbol amb els vestidors, típicament anglesos. Al nord de la colònia, per sobre del puig, s'hi troba el cementiri.

NOTÍCIES

A principi de la dècada de 1890, es va constituir la societat escocesa Nuevas Hilaturas del Ter, S.A. i es va construir una fàbrica de filatures a l'indret de Borgonyà, on hi havia el mas Borgonyà i un petit santuari marià. La fàbrica es va situar al costat del riu Ter, que proporcionava l'energia hidràulica necessària per al seu funcionament per mitjà d'una resclosa i un canal. De forma complementària, es van començar a construir les cases del personal obrer i dels directius, a més d'una nova església sota la mateixa advocació que l'anterior, la Mare de Déu de Borgonyà. L'origen escocès dels socis fundadors es va veure reflectit en la trama urbanística, ja sigui en la tipologia dels edificis típicament britànica, els espais enjardinats a tot l'entorn i, més endavant, la construcció d'un camp de futbol, pioner per l'època. L'any 1895, la fàbrica va començar la seva activitat productiva, amb personal escocès que formava als treballadors locals. Aviat es van obrir a la part residencial de la colònia establiments com una fonda, la fleca, la carnisseria, la barberia i el Centre Recreatiu de Borgonyà on, després de les llargues jornades laborals, els treballadors podien passar les estones de lleure. L'any 1897 ja hi havia uns 5.000 treballadors. L'any 1903 els Coats i els Fabra van fusionar les respectives empreses per constituir la Compañía Anónima Hilaturas de Fabra y Coats, S.A, mantenint l'activitat de les fàbriques de Borgonyà i de Sant Andreu de Palomar. L'èxit de l'empresa, juntament amb l'adquisició de la Hilandería Planas de Ripoll va suposar que durant la dècada de 1920 la colònia visqués una primera fase d'expansió important, amb la construcció de noves naus, maquinària i serveis, així com els carrers Ter, Catalunya i Fabra. A la part residencial s'hi va habilitar el Casino, gestionat per una societat amb uns estatuts propis. Entre els serveis, hem de destacar l'existència de la "casa-cuna", on els obrers podien deixar els seus fills fins que s'acabés la jornada laboral. També es va obtenir el permís del bisbat per a construir un cementiri propi, que fins aleshores estava situat al poble de Sant Vicenç. La Guerra Civil no va causar grans estralls a la colònia i, com a fet destacable, el bàndol republicà va dinamitar el pont de Borgonyà, que va ser reconstruït uns anys més tard. Després de la Guerra, la colònia va quedar petita en proporció al nombre de treballadors, pel que es decideixen construir els blocs del carrer Barcelona i més endavant al carrer Girona. Durant la dècada de 1960 s'amplia la part industrial amb la construcció de noves naus. La crisi del sector tèxtil va esclatar l'any 1973, la vida de la colònia va començar un període de declivi important. Es van acomiadar treballadors i es van retallar les despeses dels serveis socials i culturals. L'any 1976 es va començar el lent traspàs de competències, permetent que els treballadors adquirissin els habitatges i passant a mans de l'Ajuntament de Sant Vicenç els serveis públics. El proteccionisme a què estaven sotmesos els treballadors va transformar-se en desamparament, ja que de cop es trobaven sense servei de "casa-cuna", de servei mèdic, etc. La fàbrica va tancar definitivament les portes l'any 2000. Des d'aleshores, la part industrial és ocupada per empreses de diversos sectors i la part residencial ha esdevingut un poble amb personalitat pròpia.

MOTIUS

Aquest recorregut té valor històric i patrimonial d'una colònia industrial amb un alt grau de conservació.

PROTECCIÓ

Àmbits Resta protegit tot el conjunt.
Nivell (BCIN)

INTERVENCIONS

Necessàries : Rehabilitació de les infraestructures i dels habitatges.

Proposades Vial amb mobilitat invertida.

Actuacions permeses Reforma infraestructures i rehabilitació dels edificis conservant l'estructura original.

USOS

Original Residencial-Industrial.

Actual Residencial-Industrial.

Permès Residencial i equipament segons POUM.

